

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МАРІУПОЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ІНОЗЕМНИХ МОВ
КАФЕДРА ІТАЛІЙСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

До захисту допустити:

Зав. кафедри ІФ

Трифорова Г.В. _____

« ___ » _____ 2020 р.

Кваліфікаційна робота

за освітнім ступенем «Магістр» на тему:

«Особливості перекладу розмовної лексики на матеріалі італійських блогів»

Студентки факультету іноземних мов
освітньо-професійної програми «Філологія.
Переклад (італійська)»
освітнього ступеня «Магістр»
Анісімової Аліни Олександрівни
Науковий керівник: Грачова А. В.,
кандидат філологічних наук, старший
викладач кафедри італійської філології
Маріупольського державного університету
Рецензент: Сидоренко О. М., кандидат
філологічних наук, доцент, завідувач
кафедри мовних та гуманітарних дисциплін
№ 3 Донецького національного медичного
університету

Кваліфікаційна робота захищена

з оцінкою _____

Секретар ЕК _____

« ___ » _____ 20__ р.

МАРІУПОЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ІНОЗЕМНИХ МОВ
КАФЕДРА ІТАЛІЙСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

Освітній ступінь «Магістр»

Освітньо-професійна програма «Філологія. Переклад (італійська)»

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувача кафедри

к. н. соц. ком., доцент

Трифорова Г. В. _____

«__» _____ 2020 р.

ПЛАН ВИКОНАННЯ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

Анісімової Аліни Олександрівни

1. Тема роботи **«Особливості перекладу розмовної лексики на матеріалі італійських блогів»**

керівник роботи – Грачова Аліна Вадимівна, кандидат філологічних наук, старший викладач кафедри італійської філології

затверджені наказом Маріупольського державного університету від «28» лютого 2020 року № 210

2. Строк подання студентом роботи 10 грудня 2020 року

3. Вихідні дані до роботи (мета, об'єкт, предмет)

Мета дослідження: виявити прийоми, способи і методи передачі особливостей розмовної лексики італійських блогів українською мовою. Реалізація поставленої мети передбачає вирішення таких завдань:

1) з'ясувати сутність понять «блогінг», «блогер», «блогосфера», а також ключові різновиди блогів;

2) надати оцінку блогерській мовній етиці;

3) вивчити особливості розмовної лексики італійців;

4) визначити поняття трансформації як основи більшості прийомів перекладу;

5) виокремити стрижневі принципи реалізації адекватного перекладу італійської блогерської лексики засобами української мови;

6) виявити відмінності розмовної лексики італійських блогерів.

Об'єктом дослідження є лінгвістичне наповнення італійських блогів, розташованих на онлайн-платформі YouTube.

Предметом дослідження є комплекс перекладацьких механізмів, необхідних для грамотного українськомовного відображення італійської лексики блогерської комунікації.

4. Зміст роботи

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. СУТНІСТЬ ПОНЯТЬ «БЛОГІНГ», «БЛОГЕР» І «БЛОГОСФЕРА»

1.1. Функційні характеристики і тематика сучасних блогів

1.2. Специфіка блогерської мовної етики

Висновки до розділу 1

РОЗДІЛ 2. МЕХАНІЗМИ ЗДІЙСНЕННЯ ЯКІСНОГО ПЕРЕКЛАДУ ІТАЛІЙСЬКОЇ РОЗМОВНОЇ ЛЕКСИКИ

2.1. Перекладацькі трансформації як ефективний засіб досягнення еквівалентності

2.2. Лінгвокультурний аспект діалекту в італійській мові

2.3. Диференційні ознаки неологізмів і запозичень та особливості їхнього відтворення

2.4. Теоретичні засади дослідження лексичної вербалізації емоцій у перекладацькому контексті

Висновки до розділу 2

РОЗДІЛ 3. ПЕРЕКЛАД РОЗМОВНИХ КОНСТРУКЦІЙ НА МАТЕРІАЛІ ІТАЛІЙСЬКИХ БЛОГІВ

Висновки до розділу 3

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ДОДАТКИ

5. Дата видачі завдання березень 2020 р.

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

№ з/п	Назва етапів кваліфікаційної роботи	Строк виконання етапів роботи	Примітка
1.	Огляд літератури з питання. Систематизація й обробка матеріалу відповідно до теми «Особливості перекладу розмовної лексики на матеріалі італійських блогів»	до 23.09.2020 р.	

2.	Написання вступу	до 28.09.2020 р.	
3.	Систематизація теоретичного матеріалу та написання підрозділу 1.1. Функційні характеристики і тематика сучасних блогів.	до 02.10.2020 р.	
4.	Систематизація теоретичного матеріалу та написання підрозділу 1.2. Специфіка блогерської мовної етики.	до 08.10.2020 р.	
5.	Групування теоретичного матеріалу та формулювання висновків до розділу 1 Сутність понять «блогінг», «блогінг» і «блогосфера».	до 15.10.2020 р.	
6.	Написання підрозділу 2.1. Перекладацькі трансформації як ефективний засіб досягнення еквівалентності.	до 21.10.2020 р.	
7.	Написання підрозділу 2.2. Лінгвокультурний аспект діалекту в італійській мові.	до 23.10.2020 р.	
8.	Написання підрозділу 2.3. Диференційні ознаки неологізмів і запозичень та особливості їхнього відтворення.	до 29.10.2020 р.	
9.	Написання підрозділу 2.4. Теоретичні засади дослідження лексичної вербалізації емоцій у перекладацькому контексті.	до 04.11.2020 р.	
10.	Групування теоретичного й практичного матеріалу та формулювання висновків до розділу 2. Механізми здійснення якісного перекладу італійської розмовної лексики.	до 10.11.2020 р.	
11.	Написання розділу 3 Переклад розмовних конструкцій на матеріалі італійських блогів. Формулювання висновків до нього.	до 21.11.2020 р.	
12.	Формулювання висновків й складання	до 23.11.2020 р.	

	списку використаних джерел		
13.	Графічне оформлення кваліфікаційної роботи й подання на кафедрі	до 25.11.2020 р.	

Студент _____

Анісімова А. О.

Науковий керівник роботи _____

Грачова А. В.

ЗМІСТ

ВСТУП	7
РОЗДІЛ 1. СУТНІСТЬ ПОНЯТЬ «БЛОГІНГ», «БЛОГЕР» І «БЛОГОСФЕРА»	11
1.1. Функційні характеристики і тематика сучасних блогів.....	11
1.2. Специфіка блогерської мовної етики.....	16
Висновки до розділу 1	18
РОЗДІЛ 2. МЕХАНІЗМИ ЗДІЙСНЕННЯ ЯКІСНОГО ПЕРЕКЛАДУ ІТАЛІЙСЬКОЇ РОЗМОВНОЇ ЛЕКСИКИ.....	19
2.1. Перекладацькі трансформації як ефективний засіб досягнення еквівалентності.....	19
2.2. Лінгвокультурний аспект діалекту в італійській мові	30
2.3. Диференційні ознаки неологізмів і запозичень та особливості їхнього відтворення	34
2.4. Теоретичні засади дослідження лексичної вербалізації емоцій у перекладацькому контексті.....	37
Висновки до розділу 2	47
РОЗДІЛ 3. ПЕРЕКЛАД РОЗМОВНИХ КОНСТРУКЦІЙ НА МАТЕРІАЛІ ІТАЛІЙСЬКИХ БЛОГІВ.....	50
Висновки до розділу 3	73
ЗАГАЛЬНИЙ ВИСНОВОК.....	75
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	78
ДОДАТКИ.....	84

ВСТУП

Глобальна мережа Інтернет є невід'ємною частиною життя сучасної людини. Інтернет стає для нас не тільки найбільш повним і оперативним джерелом інформації про світ, але й важливим засобом комунікації, що надає користувачам широкі можливості для того, щоб «говорити» і «бути почутими».

Інтернет є особливим середовищем комунікації, який відкриває нові можливості для досліджень співіснуючих у ньому усного та писемного варіантів мови.

Вивчення мови Інтернету – відносно новий напрямок лінгвістичних досліджень у сучасному мовознавстві, де розглядаються проблеми теорії комунікації та медіалінгвістики.

Одним з найбільш різносторонніх напрямів сучасної комунікації, який має відношення до будь-яких напрямів діяльності людини у світі технічних інновацій, є блог.

Технічна простота, загальна доступність платформ Мережі, орієнтованість на широку читацьку аудиторію, свобода стилю, фактична відсутність обмежень для коментарів роблять блог популярним майданчиком для поширення інформації, вираження власних роздумів та нових ідей, обговорення суспільно важливих тем [54].

Останнім часом саме відеоблогінг захопив Інтернет. Популярність відеоблогів пояснюється розмовним способом звернення до глядачів, здатністю передавати емоції, зокрема за допомогою міміки та жестів, здатністю поширювати інформацію через створені блогерами відеороліки, швидкістю та безстроковим збереженням інформації [39].

Відеоблог має ознаки неформальної розмовної мови, йому властива риторична направленість. Ці ознаки допомагають зберігати та збільшувати аудиторію відеоблогів. Для успішного відеоблогера важливим є його образ, зокрема його мовна поведінка, яка значно впливає на аудиторію. Серед

лінгвістичних особливостей мови відеоблогерів значущою є лексика, яку він використовує, у тому числі високий рівень емоційної мови із застосуванням вигуків та зниженої лексики, сленгу, жаргонів тощо. Не менш важливою є стилістична складова мови відоблогерів, зокрема наявність сарказму та іронії для додавання гумористичного та виразного ефекту.

Актуальність роботи обумовлена тим, що вивчення блогосфери як специфічного середовища інтернет-комунікації перебуває на стадії найбільш активного розвитку напрямків сучасної лінгвістики, однак наукового вивчення потребують питання щодо різновидів цього явища, їхньої мети, структури, використання специфічних мовних засобів.

Наукові праці, в яких порушено проблему функціонування відеоблогінгу, вирізняються нечисленністю. З-поміж науковців, які розглядають особливості аналізованих онлайн-матеріалів, варто виокремити такі постаті, як А. М. Кравець, М. В. Балук та О. О. Гаврилюк. У своїх роботах вони пояснюють взаємодію сучасного світу із новими формами комунікації через призму онлайн-контенту. Проблемами перекладу розмовної лексики займалися Ю. Абизов, С. Влахов, Р. Зорівчак, Л. Латишев, В. Карабан, А. Д. Швейцер та ін. Втім, попри наукову значущість спеціалізованих студій окреслених фахівців, більш деталізованого дослідження потребує принцип відтворення італійської розмовної лексики засобами української мови.

Об'єктом дослідження є лінгвістичне наповнення італійських блогів, розташованих на онлайн-платформи *YouTube*.

Предметом дослідження є комплекс перекладацьких механізмів, необхідних для грамотного українськомовного відображення італійської лексики блогерської комунікації.

Матеріалом дослідження є відео італійських блогерів, таких як Gordon («Le frasi delle donne quando convivono!» та «Quando la tua migliore amica si fidanza»), Casa Surace («La fidanzata curvy», «Nonna vs stranieri»), The Jackal («Le 23 cose più stupide che puoi fare col telefono» та «La rimpatriata del

liceo - quando i tuoi amici fanno i figli». Їх об'єднує один відеожанр під назвою скетч (комедійна замальовка), велика кількість підписників та цікава тематика, пов'язана із повсякденним життям італійців.

Мета дослідження: виявити прийоми, способи і методи передачі особливостей розмовної лексики італійських блогів українською мовою. Реалізація поставленої мети передбачає вирішення таких **завдань**:

- 1) з'ясувати сутність понять «блогінг», «блогер», «блогосфера», а також ключові різновиди блогів;
- 2) надати оцінку блогерській мовній етиці;
- 3) вивчити особливості розмовної лексики італійців;
- 4) визначити поняття трансформації як основи більшості прийомів перекладу;
- 5) виокремити стрижневі принципи реалізації адекватного перекладу італійської блогерської лексики засобами української мови;
- 6) виявити відмінності розмовної лексики італійських блогерів.

Методи дослідження зумовлені загальною метою та конкретними завданнями роботи. Зокрема, *системний підхід* застосовано при розгляді блогу як частини блогосфери; *метод класифікації* – у ході систематизації блогів, діалектів, перекладацьких трансформацій за певними ознаками; *аналіз, синтез, порівняння* використано для обробки отриманої інформації; *метод індукції* – для формування висновків; *метод узагальнення, систематизації та системного аналізу* – для відображення отриманих результатів.

Наукова новизна. Уперше для дослідження особливостей перекладу розмовної італійської лексики взято матеріали відеоблогерів. Здійснено комплексний аналіз перекладацьких принципів, необхідних для передачі італійської блогерської лексики засобами української мови. Окрім того, розмовна і стилістично маркована мову розглянуто на різних мовних рівнях (фонетичному, граматичному і лексичному).

Практичне значення. Результати дослідження можуть бути використані у ході вивчення сучасної розмовної італійської лексики в рамках курсів з теорії комунікації, стилістики та інтерпретації тексту. Матеріали дослідження можуть знайти застосування у галузі викладання іноземних мов і перекладу, а також у розробці теорії та практики комунікації. Результати дослідження можуть бути корисними для широкої аудиторії інтернет-користувачів для вивчення італійської розмовної мови, у тому числі для блогерів.

Апробація результатів роботи. Основні результати кваліфікаційної роботи доповідалися автором на науково-практичних конференціях, наукових форумах та круглих столах: міжнародних: «Італійська культура в становленні європейської цивілізації» (МДУ, м. Маріуполь, 21 жовтня 2020 року); місцевих: «Декада студентської науки – 2021» (Маріуполь, МДУ, 2021 р.).

Публікації. Результати магістерського дослідження опубліковано у вигляді двох тез доповіді: «Специфіка функціонування італійських діалектів» і «Функційні характеристики тематично різнорідних блогів», опублікованих у наукових збірниках «Італійська культура в становленні європейської цивілізації» і «Декада студентської науки – 2021».

РОЗДІЛ 1. СУТНІСТЬ ПОНЯТЬ «БЛОГІНГ», «БЛОГЕР» І «БЛОГОСФЕРА»

1.1. Функційні характеристики і тематика сучасних блогів

У сучасному світі соціальні засоби комунікації, зокрема мережа Інтернет, є невід’ємною частиною життя майже кожної людини. Сучасні технології сприяли появі таких онлайн-можливостей, як надання різноманітних освітніх послуг, навчальної інформації, організація роботи, шопінг, спілкування та інше. Отже, людина позбавлена реального контакту, але має можливість оперативного здійснення певних дій.

З розвитком Інтернету поряд із соціальними мережами, які спочатку використовувалися безпосередньо для спілкування, з’явився новий вид інтернет-комунікацій – блогінг.

Блогінг – це процес ведення блогу та його постійного оновлення. І сьогодні він є одним із популярних способів доведення інформації до суспільства [15].

Більшість дослідників блогінгу визначають цей термін як засіб соціальної комунікації або один з ефективних засобів інтернет-комунікації [44, с. 22].

Інформаційний цикл блогінгу включає в себе наступні процеси:

- моніторинг мережевих і реальних подій;
- обмін коментарями з приводу подій з метою їх інтерпретації та створення приватних і публічних думок;
- публікацію власного матеріалу з приводу подій;
- обмін коментарями з приводу власного матеріалу;
- моніторинг цитування власного матеріалу [13, с. 30].

За визначенням «Вікіпедії», «блог (англ. vlog, від web log – інтернет-журнал подій, інтернет-щоденник, онлайн-щоденник) – вебсайт, головний

зміст якого – регулярно додавані людиною записи, зображення та мультимедіа» [9].

Появу першого блогу відносять до 1994 року, однак хто його створив, досі залишається невідомим. Коли почалась історія блогів, з'явився перший тип блогерів – блогери онлайн-щоденників. Це були люди, які хотіли вести щоденний журнал в Інтернеті щоб поділитися досвідом, думками, інформацією з аудиторією.

Для блогера не було жодних встановлених правил та тем. Класифікація блогів не мала значення. Вони були відкритими сторінками щоденників, вводилися за допомогою текстового процесора на звичайних HTML-сторінках [50].

У 1999 році блоги почали успішно конкурувати за популярністю з домашніми сторінками. Популярність блогів швидко зростала, і вже з 2002 року вони існували як новий жанр мережевої літератури. Навіть в США в університеті Берклі почали вивчати мистецтво ведення щоденників. У 2004 році на рівні з повноцінними видами масової інформації: газетами, радіо, вебсайтами – почали з'являтися блоги відомих осіб.

Ключовими характеристиками, за якими блог відрізняється від традиційного щоденника, є публічність і можливість спілкування з автором.

Деякі користувачі плутають блог з вебсайтом. Однак є дві особливості, які відрізняють блог від традиційного вебсайту. По-перше, блоги часто оновлюються, а вебсайти у більшості своїй пропонують статичну інформацію, яка рідко змінюється. Крім того, блоги дають можливість аудиторії взаємодіяти.

Ведення блогів відноситься до письма, фотографії та інших засобів масової інформації, які публікуються самостійно в Інтернеті. Блоги спочатку склалися із записів, аналогічних за форматом щоденнику, а пізніше вони стали вебсайтами багатьох організацій, підприємств, установ.

Більшість підприємців розгледіли маркетинговий потенціал у веденні блогів, і впровадження блогів у бізнес-спільноту допомогло ще більше

підвищити популярність цього засобу масової інформації. Блог може не лише використовуватися для маркетинг-бізнесу, але й може стати домашнім бізнесом.

Відмінними рисами блогів є часті оновлення, неформальна мова і взаємоспілкування.

Характерною рисою блогів є можливість публікації відгуків та коментарів підписниками, тому вони переважно сприяли виникненню соціальних мереж. Ця ознака робить блоги середовищем мережевого спілкування, та відрізняє їх від електронної пошти, групи новин і чатів.

Блогерами називають людей, які ведуть блоги. [9]

У результаті різноаспектного аналізу специфіки функціонування блогів у мас-медійному просторі їх можна класифікувати за кількома параметрами.

За визначенням «Вікіпедії», блоги поділяються на:

За авторством:

- особистий (авторський, приватний) блог – веде одна особа (як правило, його власник);
- «прозорий» блог – веде невідома особа від імені іншої;
- колективний блог – веде група осіб за правилами, визначеними власником;
- корпоративний блог – ведуть працівники однієї організації;

За наявністю мультимедіа:

- текстовий блог – блог, основним змістом якого є тексти;
- фотоблог – блог, який містить фотографії;
- артблог – основний зміст складають малюнки автора блогу;
- музичний блог – блог, основний зміст якого складає музика;
- підкаст і блогкастинг – блог, основний зміст якого надиктовується і викладається у вигляді MP3-файлів;
- відеоблог – блог, основний зміст якого представлений у вигляді відеофайлів;

- мікроблог – блог, який складається з невеликих частин цифрового контенту: текст, зображення, посилання, короткий відеоролік.

За особливістю контенту:

- контентний блог – блог, що публікує первинний авторський контент;
- моніторинговий блог – блог, основним контентом якого є коментування та посилання на інші сайти;
- цитата-блог – блог, основним змістом якого є цитати з інших блогів;
- сплог – спам-блог;
- флог (фейковий блог) – блог, в якому публікуються оплачені записи з рекламним змістом.

За технічною основою:

- автономний блог – блог на окремому хостингу та системі керування змістом;
- блог на блог-платформі – блог, що ведеться на платформі блог-служби (Livejournal, Liveinternet та ін.) [43].

Головна мета блогу – комунікативна, а задача блогера – поширення інформації.

Поняття «блогосфера» (від англ. blogosphere) – це сукупність усіх блогів, що представляють всесвітню інформаційну оболонку. У світі існують десятки мільйонів блогів, які пов'язані між собою. Блогери можуть читати, коментувати один одного, дивитися та посилатися один на одного, таким чином створюючи своє середовище [10].

Однією із сучасних платформ є мережа Instagram, за допомогою якої ведеться бізнес, відбувається обмін інформацією, у тому числі освітньою, пізнавальною за різноманітною тематикою, піднімаються гостросоціальні теми.

За даними компанії Alexa Internet, другим за відвідуваністю сайтом в Інтернеті є YouTube. Популярність YouTube призвела до появи відеоблогів. А людину, яка розміщує свої відеоролики на відеохостинговій платформі YouTube, називають ютубером [63].

Відеоблог – це різновид блогу, записи в якому представлені у вигляді відеороликів записаних на камеру самим блогером (автором).

Відеоролики ютуберів нараховують мільйони переглядів глядачів, а отже, є одними з найпопулярніших у блогосфері.

Варто наголосити на тому, що стрижневою метою блогу є комунікативне налаштування, а принципове завдання блогера полягає у поширенні своєрідної за тематикою і оформленням інформації. У контексті поглибленого дослідження рольової специфіки блогів вважаємо доцільним звернутися до наукової позиції І. В. Воскової, якою виокремлено 8 основних функцій блогу:

- комунікативна – для спілкування та отримання зворотного зв'язку, з метою збільшення своєї аудиторії;
- функція самопрезентації – для публікації та обговорення своїх думок, творчих досягнень та ін;
- функція розваги – для розважального читання;
- функція згуртування та утримання соціальних зв'язків – для організації взаємодії робочої групи, обговорення робочих питань тощо;
- функція мемуарів – для записів з метою згадування у майбутньому подробиць подій життя;
- функція саморозвитку, або рефлексії – для особистісного зростання, для формування навичок та вольових якостей особистості;
- психотерапевтична функція – відображає емоційний стан блогера та зворотну реакцію відвідувачів блогу – оцінку, підтримку;
- просування товарів і послуг [16, с. 24].

Тематика постів блогів може бути наступною:

- інформаційна (коментарі новин, демонстрація своїх власних досягнень, обмін інформацією);
- розважальна (конкурси, опитування, розіграші, марафони та інше);
- освітня (уроки, лекції, тренування);

- експертна (кулінарні рецепти), коментарі художників, фітнес-тренерів, що дають поради та розкривають секрети своїх досягнень);
- комерційна (реклама, акції, знижки на продукцію) тощо [16, с. 24].

1.2. Специфіка блогерської мовної етики

Блогери часто позиціонують себе як представники засобів масової інформації (ЗМІ). Однак сьогодні вимоги до інформації у ЗМІ набагато жорсткіші, ніж до особистої думки, яку висловлюють блогери. Розвиток соціальних медіа призвів до ситуації, коли доступ до створення та поширення інформації отримала різноманітна аудиторія з різними рівнями виховання та моральними цінностями. У зв'язку із цим виникає питання щодо відповідальності за інформацію, опубліковану у блогосфері, та дотримання певних етичних норм.

Про етику блогосфери заговорили після появи скандальних епізодів за участю блогерів. У їхніх постах були виявлені образливі записи на адресу відомих особистостей, релігій або прояви агресії. Інформація блогерів не є офіційною, але використовується ЗМІ як джерело інформації. Таким чином, блогери сьогодні стають альтернативою традиційних ЗМІ.

Головними перевагами блогів є швидкість донесення інформації до необмеженої аудиторії, відсутність цензури та заборони певних правил і кола питань, що висвітлюються. Окрему увагу варто звернути на те, що мова блогерів відрізняється від мови журналістів насиченістю жаргонізмами, які не є допустимими у ЗМІ.

Сьогодні велику увагу приділено мовній особистості, зокрема способам її самопрезентації в різних типах дискурсу. У процесі інтернет-комунікацій основним засобом самопрезентації є комунікативна поведінка [3, с. 10].

Однією з переваг блогів є доступність мови. Завдяки блогам мова поповнюється новими інтернет-термінами – неологізмами, сленгом, які утворюються в процесі комунікації користувачів мережі [39].

У зв'язку із широкою розповсюдженістю блогів у мережі Інтернет починає формуватися блогерська етика, в якій розглядаються питання достовірності інформації, плагіату, дотримання моральних норм. Особлива увага також приділяється вживанню у блогах ненормативної лексики та лайки [10].

За допомогою мовної поведінки автора блогу створюється його імідж.

Таким чином, саме лінгвістичні засоби служать базою для побудови іміджу автора-блогера.

Враховуючи те, що завданням блогера є встановлення та підтримка контакту із аудиторією, а також отримання відповідної реакції, він має грамотно донести до масової аудиторії та продемонструвати комунікативну компетенцію, щоб відобразити свої думки та враження.

Для успішної комунікації учасники мають розуміти, що для цієї взаємодії є нормою, а що може привести до порушення етичних і нормативно-мовних правил. Про лінгвістичну компетенцію буде свідчити безпосередньо здатність користувача правильно використовувати знання мови [36, с. 59].

Отже, для досягнення розуміння та сприйняття інформації в процесі комунікації блогери мають знати та правильно використовувати усну та письмову форми мови.

Висновки до розділу 1

Одним із найсучасніших і популярних способів спілкування людей у всьому світі за допомогою інтернет-технологій є блог. Блог - це багатогранний феномен, який включає в себе аспекти журналістики, фото- і відеорепортажу, суспільно-політичного, культурного та повсякденного дискурсу, а також елементи риторики. Блоги активно впливають на різні сторони життя суспільства, одночасно відображаючи зміни, що відбуваються в соціокультурному середовищі.

Блогери та блогінг мають великий вплив на формування думки людей.

Не дивлячись на наявні мінуси соціальних мереж, які замінюють реальне спілкування, вони мають переваги в плані обміну інформацією, поширення власної творчості та заробітку [38].

Блогосфера все сильніше входить у наше життя. Кожен блогер – це джерело інформації. Головний інструмент блогосфери – це ідеї і думки. Світова блогосфера розвивається як нова форма персоналізованої журналістики й бізнесу, майданчик самопрезентації та самовираження. І саме задоволення потреб у самовираженні та комунікації є основною соціальною функцією блогів.

Мова блогів миттєво фіксує останні тенденції у сфері людської взаємодії, виступаючи різноманітним матеріалом для дослідження й аналізу.

Найголовніша вимога мовного етикету блогера – грамотно говорити. Це вміння допоможе зробити інформацію унікальною та утримати людей, зацікавлених у блогерському контенті.

Порушення етики в блогосфері є важливим питанням перед усією медіаспільнотою.

РОЗДІЛ 2. МЕХАНІЗМИ ЗДІЙСНЕННЯ ЯКІСНОГО ПЕРЕКЛАДУ ІТАЛІЙСЬКОЇ РОЗМОВНОЇ ЛЕКСИКИ

2.1. Перекладацькі трансформації як ефективний засіб досягнення еквівалентності

Основне завдання перекладача полягає в досягненні адекватності, тобто обранні правильної стратегії та перекладацької операції при здійсненні перекладу. Проблема вибору у процесі діяльності перекладача є одним із ключових моментів і вимагає спеціальних компетентностей від нього.

Перед тим, як розкрити поняття «перекладацькі трансформації», необхідно пояснити поняття «переклад».

У свій час поняття «переклад» було досліджено багатьма лінгвістами (А. Д. Швейцером, М. Ледерером, Я. І. Рецкером, В. С. Виноградовим, Р. К. Міньяр-Белоручевим, Л. С. Бархударовим та ін.).

Так, О. В. Федоровим було сформульовано поняття, на підставі якого сьогодні існують декілька визначень перекладу в лінгвістичному плані, зокрема, що «переклад – це передача тексту письмового чи усного мовлення засобами іншої мови» [3, с.15].

Переклад як об'єкт, що вивчається перекладознавством, на думку Н. К. Гарбовського, може мати таке визначення: «Переклад – це суспільна функція комунікативного посередництва між людьми, які користуються різними мовними системами, що реалізується в ході психофізичної діяльності білінгва з відображенням реальної дійсності на основі його індивідуальних здібностей інтерпретатора, що здійснює перехід від однієї семіотичної системи до іншої з метою еквівалентної, тобто максимально повної, але завжди часткової, передачі системи смислів від одного комуніканта іншому» [19, с 21].

З декількох визначень перекладу, які наводяться у словнику лінгвістичних термінів О. С. Ахманової, найбільш цікавими є наступні:

- переклад – це передача інформації, що міститься у даному творі мови, засобами іншої мови;

- переклад – відшукування в іншій мові таких засобів виразності, які б забезпечували передачу на неї не тільки різноманітної інформації, що міститься у даному мовленнєвому творі, але й найбільш повну відповідність нового тексту первісному також і за формою (внутрішньою та зовнішньою), що необхідно у випадку художнього тексту, а також при передачі на іншу мову понять, що не отримали в ній стійкого виразу [2, с.160].

У словнику лінгвістичних термінів Д. І. Ганича та І. С. Олійника переклад – це передача змісту усного висловлювання чи писемного тексту засобами іншої мови. Вони розрізняють переклад дослівний, вільний та художній.

У *дослівному*, за визначенням лінгвістів, переклад досягається «шляхом механічної підстановки на місце іншомовних слів їх еквівалентів з мови, на яку здійснюється переклад, при збереженні чужомовної конструкції». При *вільному* – головним є передати загальний зміст іншомовного тексту без збереження деталей та емоційно-експресивних відтінків. *Художній* переклад розглядається як «вид літературної творчості, в процесі якої твір, написаний однією мовою, відтворюється іншою з настановою на збереження тонкощів змісту, образної системи, виразових засобів оригіналу» [2, с. 183]

Переклад є процесом відтворення єдності змісту та форми оригіналу. При перекладі з однієї мови на іншу необхідно враховувати дію подібних логіко-семантичних факторів для передачі смислового змісту тексту, зберігаючи при цьому його стилістичні, експресивні та інші особливості згідно з нормами даної мови [2, с.15-16].

Таким чином, максимальне застосування перекладачем принципу перекладності шляхом передачі та компенсації за допомогою відповідних граматичних чи лексичних засобів цільової мови дає можливість зберегти відповідність нормі мови оригіналу.

Під перекладацькими операціями розуміють підстановку, трансформацію та засоби перекладу безеквівалентної лексики.

Традиційно найпростішою перекладацькою операцією вважається *підстановка*. Цей прийом полягає в тому, що перекладач змінює слово вихідної мови (далі - ВМ) на слово мови перекладу (далі - ПМ), граматичну форму ВМ на граматичну форму ПМ. Звісно, такі заміни можливі лише в тому випадку, якщо значення таких одиниць співпадають.

Проте при зіставленні лексики двох мов з'ясовується, що за допомогою простої підстановки можливо перекласти тільки відносно невелику групу слів, до складу якої належать терміни спорідненості, числівники та невелика частина іншої лексики. Набагато більший об'єм лексики двох мов співпадає частково чи взагалі не співпадає. Така лексика в теорії перекладу отримала назву безеквівалентної. До неї відносяться слова-реалії, деяка частина спеціальної термінології та, так звані випадкові лакуни (*наприклад*, «24 hours», «a fortnight», «gondola», «pizzeria», «taverna», «espresso», «fascista», «борці» і т.д.). Проте відсутність в ПМ одиниці, що співпадає за значенням, не означає, що таку одиницю неможливо відтворити. Крім цього, слід зазначити й те, що зміст тексту, з яким працює перекладач, може мати різний ступінь складності. Зрозуміло, що у випадку складного за змістом тексту перекладач не може обмежитися простою зміною одиниць вихідної мови одиницями мови перекладу.

Переклад за своєю сутністю трансформаційний, тому питання про перекладацькі трансформації є центральним як для теорії, так і для практики перекладу [30, с.7-11].

Термін «*перекладацька трансформація*» широко використовується багатьма перекладознавцями (Л. С. Бархударов, А. Д. Швейцер, Я. І. Рецкер, В. Н. Комісаров, Р. К. Мін'яр-Білоручев та ін.), проте між ними немає абсолютної згоди щодо трактування даного поняття.

Так, наприклад, на думку Р. К. Мін'яр-Білоручева, *трансформація* – є основою більшості прийомів перекладу і полягає у зміні лексичних та

граматичних або семантичних трансформацій компонентів вихідного тексту при збереженні інформації, що призначена для передачі [16, с.201].

Я. І. Рецкер визначає *трансформації* як «прийоми логічного мислення, за допомогою яких ми розкриваємо значення слова іноземної мови у контексті та знаходимо його відповідність у мові перекладу, що не збігається із словниковою» [2, с.216].

А. Д. Швейцер стверджує, що «термін *«трансформація»* в перекладознавстві використовується у метафоричному сенсі. Насправді, мова йде про відношення між вихідними та кінцевими мовними вираженнями, про заміну у процесі перекладу однієї форми вираження іншою...» [33, с. 118].

В. Н. Комісаров вважає, що *перекладацькі трансформації* – це перетворення, за допомогою яких здійснюється перехід від одиниць оригіналу до одиниць перекладу в указаному сенсі. Та, оскільки перекладацькі трансформації відбуваються з мовними одиницями, які мають як план змісту, так і план вираження, вони носять формально-семантичний характер і перетворюють як форму, так і значення вихідних одиниць [33, с.172].

За Л. С. Бархударовим, *«перекладацькі трансформації* – це ті багаточисленні та якісно різноманітні перетворення, які здійснюються для досягнення перекладацької еквівалентності («адекватності») перекладу всупереч розбіжностям у формальних та семантичних системах двох мов» [7, с.190].

З огляду на запропоновані вище вченими-лінгвістами поняття «перекладацькі трансформації» можна зробити висновок, що всі вони вважали трансформації невід'ємною частиною процесу перекладу та вказували на їхнє безпосереднє значення при досягненні адекватності перекладу будь-якого тексту.

Існує багато різноманітних точок зору щодо поділу трансформацій на види. Отже, розглянемо та проаналізуємо декілька класифікацій, запропонованих різними дослідниками.

Лінгвісти А. М. Фітерман та Т. Р. Левіцька відокремлюють три типи перекладацьких трансформацій.

Граматичні трансформації, які включають наступні прийоми: перебудування чи заміни речення, перестановки, опущення.

Стилістичні трансформації, до яких належать синонімічні заміни чи описовий переклад, компенсація чи інші види замін.

Лексичні трансформації, що містять прийоми заміни чи додавання, конкретизації чи генералізації речень, а також опущення [1, с. 154].

Вчений А. Д. Швейцер поділяє трансформацій на чотири групи.

Трансформації на компонентному рівні передбачають здійснення різноманітних замін. Наприклад, заміна морфологічних засобів лексичними, іншими морфологічними, синтаксичними чи фразеологічними та ін.

Трансформації на прагматичному рівні полягають у застосуванні перекладацьких компенсацій, заміни тих чи інших стилістичних засобів іншими, заміни алюзій (реалій) на аналогічні, а також перекладу з інтерпретаціями та поясненнями.

Трансформації, що здійснюються на референціальному рівні, – це конкретизація, генералізація, заміна реалій, а також переклад за допомогою реметафоризації, метонімічної трансформації, деметафоризації.

Трансформації на стилістичному рівні – компресія (еліпсис, семантичне стягнення, опущення надлишкових елементів і лексичне згортання) та розширення [33, с. 160].

Я. І. Рецкер пропонує наступні два типи трансформацій:

граматичні – як заміна частин мови чи членів речення;

лексичні, що полягають у конкретизації, генералізації, диференціації значень, антонімічному перекладі, компенсації втрат, що виникають у процесі перекладу [30, с. 20].

Лінгвіст Л. С. Бархударов виокремлював чотири типи трансформацій: перестановка, заміна, опущення та додавання.

Під перестановкою мається на увазі зміна місця слів й словосполучень, порядку розташування компонентів складного речення.

До прийомів заміни віднесено компенсацію, зміну частин мови, компонентів речення чи словоформ, синтаксичні зміни в структурі складного речення, конкретизацію чи генералізацію, антонімічний переклад, членування чи об'єднання речень, заміну причини наслідком (та навпаки).

Опущення та додавання мають відповідні прийоми трансформацій [30, с. 190-191].

Концепція В. Н. Комісарова передбачає такі види трансформацій, як лексична, граматична та комплексна.

До *лексичних трансформацій* відносяться транслітерація, перекладацьке транскрибування, калькування, лексико-семантичні заміни (конкретизацію й генералізацію).

До *граматичних трансформацій* належать заміни членів речення, форм слова, частин мови, синтаксичне уподібнення (чи дослівний переклад), членування та об'єднання речень.

До *комплексних*, або лексико-граматичних, трансформацій вчений відносить експлікацію (описовий переклад), антонімічний переклад та компенсацію [33, с.173-173].

Більш широка класифікація перекладацьких трансформацій запропонована Л. К. Латишевим.

Лексичні перетворення – заміна лексем синонімами, що залежать від контексту.

Стилістичні перетворення – трансформація стилістичного забарвлення слова, що перекладається.

Морфологічні перетворення – заміна однієї частини мови іншою чи декількома частинами мови.

Синтаксичні перетворення – трансформація синтаксичних конструкцій (слів, словосполучень або речень), зміна типу підрядних речень, зміна типу синтаксичного зв'язку, трансформація речень у словосполучення та

перестановка підрядних частин в складнопідрядних та складносурядних реченнях.

До семантичних трансформацій («сміслового розвитку») належать заміни деталей або ознак.

Трансформації змішаного типу – це конверсна трансформація та антонімічний переклад [32, с. 96-123].

Дані здійсненого аналізу дозволяють зробити висновок, що такі види трансформацій, як лексичні та граматичні, у більшості класифікацій учених тотожні.

Неможливо однозначно виділити одну єдину правильну класифікацію, бо кожна має свої особливості.

Посилаючись на класифікацію, запропоновану В. Н. Комісаровим, розглянемо основні прийоми перекладацьких трансформацій.

Лексичні трансформації

До способів перекладу лексичних одиниць оригіналу шляхом відтворення їхніх форм за допомогою літер мови перекладу належать **транскрипція (транскрибування)** та **транслітерація**. При транскрипції (транскрибуванні) відтворюється звукова форма іншомовного слова, а при транслітерації його графічна форма (літерний склад). Сучасна перекладацька практика фіксує випадки застосування транскрипції зі збереженням окремих компонентів транслітерації. Враховуючи значні відмінності фонетичних та граматичних властивостей мов, передача форми слова ВМ мовою перекладу здійснюється приблизно.

Калькування – це спосіб перекладу лексичної одиниці оригіналу шляхом заміни її складових частин – морфем чи слів (у випадку стійких словосполучень) їх лексичними відповідниками у ПМ. Сутність даного прийому перекладу полягає у створенні нового слова чи стійкого словосполучення в мові перекладу, що відповідає структурі вихідної лексичної одиниці. У деяких випадках лінгвіст допускає при використанні

прийому калькування зміну послідовності елементів, іноді транскрипцію [33, с.173-174].

Застосування **лексико-семантичних замін** як способу перекладу лексичних одиниць оригіналу полягає у використанні одиниць ПМ, значення яких не співпадає зі значеннями одиниць ВМ, але може бути виведено із них за допомогою певного типу логічних перетворень. Основними видами подібних замін є конкретизація, генералізація та модуляція значення вихідної одиниці.

Конкретизацією вчений називає заміну слова чи словосполучення ВМ з більш широким предметно-логічним значенням словом чи словосполученням ПМ з більш вузьким значенням. Така трансформація призводить до співвідношення лексичних одиниць, при якому одиниця ВМ виражає родове поняття, а одиниця ПМ – видове поняття, що входить до неї.

Приєм конкретизації застосовується при відсутності в ПМ слова з таким широким значенням. Інколи родова назва на мові перекладу не може бути використана через розбіжності конотативних компонентів значення [33, с.174].

Генералізацією називається заміна одиниці ВМ, що має більш вузьке значення, одиницею ПМ – з більш широким значенням. Даний прийом є перетворенням, протилежним конкретизації. Використання слова з більш загальним значенням позбавляє перекладача необхідності уточнювати конкретне найменування предмету, яке може бути недоречним в умовах контексту. Загальніше позначення може бути переважним і зі стилістичних причин.

Модуляція – це заміна слова чи словосполучення ВМ одиницею ПМ, значення якої логічно виводиться із значення вихідної одиниці. При використанні модуляції розвитку причинно-наслідкові відносини, які пов'язують слова оригіналу та перекладу, зберігають між собою логічний зв'язок [33, с.176-177].

Граматичні трансформації

Синтаксичне уподібнення (дослівний переклад). Дана граматична трансформація використовується у випадку, коли в обох мовах існують паралельні синтаксичні конструкції. При синтаксичному уподібненні переважно зберігається відповідність кількості мовних одиниць, порядок їхнього розташування у ВМ та ПМ, але при цьому можливі зміни структурних компонентів (опущення артиклів, інших службових елементів, дієслів-зв'язок та ін.).

Членування речення – це спосіб перекладу, при якому синтаксична структура речення в оригіналі перетворюється у дві чи більше предикативні структури ПМ. При даній трансформації відбувається відтворення простого речення ВМ у складне речення ПМ або перетворення простого чи складного речення ВМ у два чи більше самостійні речення в ПМ.

Об'єднання речень – це спосіб перекладу, протилежний способу членування речення. Така трансформація перетворює синтаксичну структуру оригіналу з двох простих речень в одне складне.

Іноді застосовується одночасне використання об'єднання та членування, коли одне речення поділяється на дві частини і одна з його частин об'єднується з іншим реченням [33, с.178-180].

Граматична заміна – це спосіб перекладу, при якому граматична одиниця в оригіналі перетворюється в одиницю ПМ з іншим граматичним значенням. Такої трансформації можуть зазнавати словоформа, частина мови, член речення, речення певного типу. Граматична заміна передбачає заміну форм ВМ на форми ПМ, а також відмову від використання форм ПМ, аналогічних вихідним, заміну таких форм на інші, що відрізняються від них своїм граматичним значенням.

Серед найпоширеніших видів граматичної заміни виокремлюємо наступні:

- *заміна частини мови;*

- *заміна членів речення*, при якій відбувається перебудова синтаксичної структури речення у зв'язку із заміною переважно головних членів речення;

- *заміна типу речення*, що призводить до синтаксичної перебудови, подібної до перетворень при використанні трансформації членування чи об'єднання, при якій складне речення може замінюватися простим, головне речення – підрядним та навпаки, складнопідрядне речення – складносурядним та навпаки; складне речення зі сполучниковим зв'язком може замінюватися реченням з безсполучниковим способом зв'язку та навпаки [33, с.180-183].

Лексико-граматичні трансформації

Антонімічний переклад – лексико-граматична трансформація, яка передбачає заміну лексичної одиниці ВМ на одиницю ПМ з протилежним значенням. При антонімічному перекладі відбувається не тільки заміна стверджувальної форми в оригіналі на заперечну форму в перекладі чи навпаки, але й заміна іншими словами та словосполученнями, що виражають протилежну думку. Дана трансформація часто поєднується з іншими лексичними чи граматичними трансформаціями [33, с.183].

Експлікація (описовий переклад) – це лексико-граматична трансформація, при якій відбувається заміна лексичної одиниці ВМ словосполученням, що описує її значення, та дається більш повне пояснення чи визначення цього значення на ПМ. Описовий переклад характеризується об'ємністю та багатослівністю, але в той же час за допомогою нього можливо передати значення будь-якого безеквівалентного слова в оригіналі.

Компенсація – це спосіб перекладу, при якому елементи змісту, втрачені при перекладі одиниці ВМ в оригіналі, передаються в тексті перекладу іншим засобом. Заміна даних елементів може відбуватися в іншому місці тексту, відмінному в оригіналі. Відбувається компенсація втраченого змісту, і в цілому зміст оригіналу відтворюється з більшою

змістовністю. При цьому часто граматичні засоби оригіналу замінюються лексичними та навпаки [33, с.185-186].

Технічні прийоми перекладу

Від перекладацьких трансформацій В. Н. Комісаров виокремлює технічні прийоми перекладу, без яких неможливе досягнення еквівалентності тексту оригіналу та тексту перекладу. Вони порушують формальну схожість перекладу з оригіналом, але забезпечують високий рівень еквівалентності. Найбільш поширеними з таких прийомів є переміщення, додавання, виключення. На відміну від інших вчених, які поєднували у своїх класифікаціях перекладацькі трансформації та технічні прийоми перекладу, Комісаров розглядає їх окремо.

Приєм переміщення лексичних одиниць у висловлюванні полягає у використанні найближчої відповідності одиниці ВМ в іншому місці тексту та не передбачає його вживання там, де воно знаходиться в оригіналі. Переміщення слова в реченні часто супроводжується різноманітними граматичними замінами. Іноді воно викликано не мовними нормами, а вподобаннями перекладача.

Приєм лексичних додавань знаходить широке застосування в процесі перекладу. Приховані елементи сутності змісту тексту, що залишилися в оригіналі невираженими, мають бути виражені у перекладі за допомогою додаткових лексичних одиниць. Відновлення повної форми вимагає від перекладача грамотного вибору додаткового елемента у конкретному випадку та керуватися як правилами сполучуваності, так і екстралінгвістичними факторами. Лексичні додавання можуть бути пов'язані з необхідністю передачі у тексті перекладу значень, що виражені в оригіналі граматичними засобами. Іноді додавання обумовлені лише стилістичними міркуваннями, і перекладач може за своїм бажанням використовувати їх або обійтися без них.

Приєм виключення прямо протилежний додаванню та передбачає відмову від передачі у перекладі семантично надлишкових слів, значення

яких виявляються нерелевантними чи легко відтворюються у контексті (наприклад, використання у ВМ парних синонімів чи вживання числівників, назв мір та ваги та ін. там, де це недостатньо мотивовано змістом). Проте є й інше міркування на користь прийому виключення. Мова йде про можливість здійснення компресії тексту, якщо у процесі перекладу використані перекладачем пояснення та описи можуть значно збільшити об'єм перекладу у порівнянні з оригіналом. Тому опущення надлишкових елементів з дотриманням мовних та стилістичних норм ПМ є завданням перекладача для урівноваження обсягу тексту перекладу. [33, с. 200-205].

Якість кінцевого продукту перекладу – тексту мовою перекладу – визначається ступенем його близькості до тексту оригіналу, а отже, адекватністю.

Таким чином, правильно обрана стратегія та перекладацькі операції дають можливість здійснити якісний перехід від оригіналу до тексту перекладу.

2.2. Лінгвокультурний аспект діалекту в італійській мові

Використання діалектів в усній розмовній мові італійців заслуговує окремої уваги.

Серед 3500 італійців у віці від 18 до 65 років за допомогою онлайн-моніторингу в основних соціальних мережах, блогах, форумах тощо з'ясувалося, що роль діалекту має в їхньому житті велике значення.

Італійська мова широко використовується в усьому регіоні Середземного моря як мова міжнародного спілкування. Італійські емігранти привезли свою мову до Франції, Німеччини, Іспанії, Північної Африки, Сполучені Штати, Південну Америку і Австралію. Таким чином, сьогодні можна почути італійську мову на всіх континентах.

Сьогодні італійську мову вважають рідною, за приблизними даними, близько 70 мільйонів людей, а за даними Міністерства іноземних справ Італії, кількість людей, що її вивчають, складає більше 1,5 млн осіб [21, с. 619].

Основну частину лінгвістичної своєрідності Італії складають діалекти. Діалекти як мовні форми мають велике значення в італійському суспільстві, в історії Італії, а також в ідентифікації кожного італійця. У цьому полягає важливість їх вивчення та збереження.

Враховуючи феномен такої кількості діалектів, яких на сьогодні більше тридцяти, деталізоване ґрунтовне вивчення італійських діалектів та діалектної лексики актуально. Доказом цього є наявність наукової та художньої літератури, написаної діалектною лексикою (кінофільми, книги, словники).

Деякі з діалектів настільки відмінні від італійської, що могли б розглядатися як окремі мови.

Змінам і зникненню діалектів сприяють, по-перше, засоби масової інформації, які розповсюджують національну мову, по-друге, еміграція, яка викорінює діалектофони зі свого оточення, по-третє, шкільна освіта, яка в минулому зобов'язувала відмовлятися від діалекту на користь національної мови, що використовується дітьми як штучна [56].

Однією із проблем вважають двомовність носіїв мови. Важливо, щоб вони володіли національною мовою на достатньому рівні, але водночас вони мають висловлюватися на діалекті своєї місцевості, щоб таким чином зберегти її звичаї, традиції та культуру.

Щодо лексичного рівня італійської мови, за словами італійського лінгвіста Д. К. Олі, часто відбувається перехід і закріплення діалектної лексичної одиниці у національній мові. Однак подекуди спостерігається зворотне явище: лексична одиниця, що належить до національної мови, переходить у діалект, витісняючи термін місцевого вживання [56].

Враховуючи численність італійських діалектів, частіше виділяють кілька основних діалектних груп з урахуванням їхнього географічного розташування.

Так, лінгвіст Д.Б. Пеллегріні поділяє їх на п'ять основних мовних областей Італії: північна, фрилійська або ладіно-фриульська, тосканська або центральна, південно-центральна, сардинська [55, с. 23].

Північні діалекти (лігурійський, пьемонтський, ломбардський, романський, венеційський, фриульський, емільський).

Тосканські діалекти (флорентійський, ліворнський, пізанський, аретинський, сенезький тощо).

Центральні діалекти (лаційський, умбрійський, маркіджанський)

Південні діалекти (компанійський, абруцький, молізанський, пулійський, луканський, калабрійський, сицилійський тощо).

Сардинська мова заслуговує саме на статус мови, а не діалекту, і суттєво відрізняється від усіх італійських діалектів. З цієї причини вона виділяється багатьма вченими як самостійна.

Засновником структурного розподілу діалектів вважається відомий італійський лінгвіст Г.І. Асколі. Його класифікація має як діахронічний, так і синхронічний характер.

Діахронічний підхід будується на відношенні діалекту до латини, який дозволяє характеризувати діалекти окремо або в складі діалектів певної місцевості в залежності від наявності відмінних рис.

Класифікація діалектів, за Асколі, поділена на кілька груп:

1. Діахронічна класифікація встановлює близькість діалектів, що виникли на базі народної латини, з початковим зразком (найбільше латина збереглася в Тоскані).

2. Синхронічна класифікація за допомогою компаративістського методу встановлює близькість діалектів з тосканським типом.

Тут виділяються три групи:

- діалекти, які «залежать більшою чи меншою мірою від романських систем, не притаманних Італії», тобто діалекти, які належать до неіталійських мовних типів: франкопровансальські та ладинські діалекти, які не належать до неіталійських мовних типів і які не входять до італійського типу: галло-італійські (п'ємонтський, лігурський, ломбардський, еміліанський) та сардинські;

- діалекти, які утворюють групу італійського типу (за виключенням тосканського): корсиканський, венеціанський, сицилійський, римський, діалекти регіонів Кампанія, Умбрія та Марке.

3. Географічна класифікація: група А: франко-провансальські, ладинські діалекти; група В: галло-італійські та сардські діалекти; група С: центральні, південні діалекти, венеціанський, корсиканський; група D: тосканські діалекти, що характеризуються близькістю до латини через менш різкого переходу до нових форм [56].

П.Е. Бальбоні підкреслює, що «італійська мова для багатьох італійців є мовою буття, але діалект є більшим проявом буття – це засіб вираження думок та почуттів» [56].

Також зауважимо, що особливості діалектної лексики в італійських регіонах відображаються на фонетичному, морфологічному та лексичному рівнях, таким чином створюючи труднощі під час перекладу.

Діалектизми, як відомо, існують в усній формі. З цієї причини писати на діалекті все ще залишається значною проблемою [55, с. 8].

За останніми дослідженнями ЗМІ (Агентство DIRE), діалект в Італії знову в моді. Якщо десятиліття тому місцеві італійські фрази здавалися приреченими на зникнення, то зараз тенденція змінилася. Завдяки соціальним мережам діалекти стають більш популярними, особливо серед молоді.

Онлайн-опитування показало, що 63% молоді використовують діалект постійно і зацікавлені висловлюваннями, які характерні для інших регіонів.

Неможливо не погодитися зі словами доцента кафедри італійської діалектології Туринського університету Ріккардо Регіса: «Важливо, щоб молодь продовжувала використовувати діалект, оскільки місцеві мови – це важлива культурна спадщина» [56].

Вивчення діалектів у лінгвогеографічному аспекті дає можливість не тільки зрозуміти відхилення від правил вимов та граматики, а також грамотно обрати варіантні відповідності та трансформації при досягненні адекватності перекладу.

Своєю значною кількістю та різноманітністю італійські діалекти продовжують привертати до себе увагу лінгвістів та перекладачів, оскільки створювалися протягом дуже тривалого періоду і зараз виражають культурну спадщину спільнот, які говорять на них, тобто це своєрідне поєднання досвіду та знань, що часто складають народну традицію.

2.3. Диференційні ознаки неологізмів і запозичень та особливості їхнього відтворення

Мова постійно розвивається. Таким чином, з появою нових предметів, явищ, понять, процесів з'являються нові слова. Кожне таке слово є неологізмом. Деякі з них, можливо, і не стануть мовною нормою, але закріпляться в усному та писемному мовленні.

Через те, що італійська мова протягом століть була під впливом літературних традицій, ставлення до неологізмів тут неоднозначне. Незважаючи на те, що вони стали необхідністю, тут важливе сприйняття їх культурою мови даного народу.

Особливістю саме неологізмів є те, що вони нечасто фіксуються словниками. Серед популярних італійських словників неологізмів можна виділити А. Panzini «Dizionario moderno delle parole che non si trovano nei dizionari comuni», G. Rigutini «I neologismi buoni e cattivi piu frequenti nell'uso odierno», А. Prati «Prontuario di parole moderne» та інші [35, с. 819].

Мова інтернет-ресурсів XXI століття характеризується активним розвитком лексичних інновацій.

Неологізми традиційно розглядаються як результат динамічних процесів, що відображають адаптацію мови до трансформацій, що відбуваються в різних сферах суспільного життя. Ці зміни характерні передусім для лексичної та граматичної систем мови [8, с. 4].

Для перекладача важливо не тільки знати структурно-семантичні особливості та перекладацький аспект неологізмів, але й вільно володіти новими термінами.

Під час перекладу іноді буває важко знайти відповідні слова через відсутність прямого еквівалента того чи іншого явища. Це стосується насамперед перекладу неологізмів, які вживаються для позначення тих чи інших предметів та понять у різних сферах суспільної діяльності [42, с. 263]. З огляду на те, що тимчасові утворення в мові часто бувають ще й оказіональними, визначення неологізму є відносним.

Основними способами перекладу неологізмів є транскрипція, транслітерація, калькування та описовий переклад. В окремих випадках неологізмів застосовуються контекстуальні заміни. Особливістю в перекладі неологізмів є заміна одного іншим, пропуск та коментування. Адекватність передачі прагматичного значення неологізму залежить від фахового рівня перекладача [42, с. 263].

Соціальні засоби комунікації, у тому числі блоги, найкраще відображають процеси використання нової лексики. Очевидно, у мові блогерів, а також у засобах масової інформації спостерігається загальна тенденція розмовної мови, поширення в ній жаргонізмів, сленгу, зниженої лексики. Слова й словосполучення із молодіжного жаргону, потрапляючи у мову, поширюються і стають широкоживаними.

Не дивлячись на неоднозначне ставлення італійців до неологізмів, останні постійно почали укріплюватися і вже стали невід'ємною частиною сучасної італійської мови.

Велику роль у змінах словарного складу мови відіграють запозичення та іншомовні слова. Таким чином, виникають багаточисленні запозичення-неологізми, якими поповнюється та оновлюється лексика будь-якої мови, у тому числі італійська.

Поширення запозичень у сучасній мові дослідники пояснюють наступними причинами: послаблення цензури, розширення складу учасників комунікації, психологічна відстороненість від мови минулого та ін. Засоби масової інформації активно підхоплюють та розповсюджують нові лексеми.

Найбільше запозичень в італійську мову увійшло з англійської (джерпер, лідер, інтерв'ю, старт, тост, спорт, джентельмен, мотель, клуб, маркетинг, менеджмент, дилер, бокс, брокер, факс тощо), німецької (матриця, абонент, гросмейстер, абзац, кооператив, офіцер), французької (етикет, комплімент, дама, будуар, пальто, кашне, мода, трюмо, конституція, патріотизм тощо) [24, с. 62].

Сучасними українськими дослідниками встановлено, що італійські запозичення переважно мають тенденцію зберігати орфографію і вимову іноземного слова тією мірою, якою це дозволяє італійська фонетика. Слова запозичуються лише в одному своєму значенні: основному чи другорядному. Якщо запозичене слово стає багатозначним, часто воно здобуває власну систему значень у тій мові, яка його запозичила. Так, наприклад, французьке слово *la brioche* було запозичене і асимільоване італійською мовою у формі *la brioscia* – бріош, французька солодка булочка. Часто іноземне слово запозичується як евфемізм чи більш «престижне» слово порівняно з подібним словом рідної мови. Наприклад, хутро кролика (*coniglio*) в італійській мові називають французьким словом «*lapin*» і це дозволяє продавати його дорожче [52, с. 33].

Для перекладу запозичень можуть використовуватися різні прийоми, але з урахуванням певних ситуацій та випадків. Так, переклад термінології вимагає забезпечення максимальної точності, тому найбільш ефективно тут використання прийому транслітерації або описового перекладу. Іноді

переклад запозичень потребує розшифрування значення слова, але при цьому збільшується обсяг перекладеної фрази.

Дослідження деяких сучасних блогерів показують використання італійцями найуживаніших з іншомовних запозичень у розмовній мові та їх варіативність.

2.4. Теоретичні засади дослідження лексичної вербалізації емоцій у перекладацькому контексті

Роль емоцій у міжособистісному спілкуванні дуже велика. Система мовних засобів дозволяє людині безпосередньо чи опосередковано виразити будь-яку емоцію.

На нашу думку, аналіз експресивних форм мовлення та експресивних елементів мови потребує постійного вивчення, адже емоції впливають на наші думки та вчинки в повсякденному житті, допомагають розширити світогляд, здобути нові навички, умінні та знання.

Для позначення емоційності як властивості мовного знака використовують термін «емотивність».

Дослідник В. І. Шаховський визначає емотивність у мовному значенні як чуттєву оцінку об'єкта, вираження мовними або мовленнєвими засобами відчуттів, настроїв, переживань людини [53, с. 23].

Емотивність пов'язана із різними відтінками значення: оцінкою, експресивністю, функційно-стилістичною забарвленістю.

Учений В. І. Шаховський, який перший зацікавився поняттям «емотивна лексика», характеризував її як «опосередковане мовою ставлення емоційно-соціологізованих уявлень людини до навколишнього світу», а емотивними одиницями називає емотиви, афективи, конотативи, які є і засобами системи мови, і засобами висловлювання [53, с. 27].

Одиницю, що має у своєму значенні ознаку емотивності, називають емотивом.

До одного з видів емотивів відносять афективи. За визначенням В.М. Бойчук, це ідентифікатори песимістичної комунікативної поведінки мовця, і ними є емоційні вигуки негативної оцінки, мотивом вибору яких є індивідуальні особливості переживання негативних емоцій, що супроводжують прояви песимістичної акцентуації [11, с. 14]. Сюди відносять ласкаві слова й лайливу лексику.

Конотативи містять у семантичній структурі емотивно-забарвлену сему або семему емотивно-суб'єктивної оцінки [53, с. 25]. До них відносять емоційно-оціночні прикметники, емоційно-підсилювальні прислівники, архаїзми, поетизми.

До розряду емотивів відносять сленг, жаргонізми та вульгаризми.

Експресивами називають мовні одиниці, які збільшують силу образності, наприклад, метафори, паремії, алюзії.

Лінгвіст А. А. Уфимцева зазначає, що вся багатогранність емотивних значень, смислових нюансів емоційно-вольового впливу і жанрово-стилістичної диференціації знаходить своє відображення в мові та її емоційно-афективних засобах [51, с. 34].

Для вираження емоцій у лінгвістиці використовують одиниці всіх мовних рівнів: фонетичні, граматичні та лексичні засоби.

У своїй класифікації дослідник О. О. Реформатський серед фонетичних засобів виділяє інтонацію, наголос та тони. Ці характеристики притаманні саме мовленню. Прикладом використання фонетичних засобів мови для вираження емоцій він наводить алітерацію, риму, звуконаслідування та ритм. Вони широко використовуються у просторіччі та жаргонах як емоційно-оціночні засоби [48, с. 150].

Емоційний стан мовця впливає й на синтаксичне оформлення мовлення.

У специфіці граматичних оформлень висловлювань дослідник Е. Л. Носенко виділяє наступні синтаксичні особливості мови, характерні для стану емоційного напруження:

- зменшення синтаксичної складності речень;
- збільшення граматичних незавершених речень;
- збільшення граматичних помилок узгодження мовних одиниць [40, с. 67].

При розгляді лексичних засобів вираження емоцій В. І. Шаховський підкреслює необхідність урахування факторів емоційності, експресивних характеристик мовної свідомості в дослідженнях мовного спілкування.

Часто поняття «емоційний» та «експресивний» використовуються як синоніми. За сувору диференціацію цих двох понять виступала Є.М. Галкіна-Федорук, яка стверджувала, що емоційні засоби служать для вираження почуттів, а експресивні – для посилення виразності при вираженні емоцій та думок [17, с. 121].

На її думку, вираження емоцій завжди експресивно, але експресія не завжди емоційна. До емоційної лексики вона відносить слова, що виражають почуття, які переживає сам мовець; слова-оцінки, що називають речі, предмети, явища з позитивної та негативної сторони своїм складом лексики; слова, в яких емоційне ставлення виражається не лексично, а граматично, тобто за допомогою суфіксів та префіксів [17, с. 136].

Багато лінгвістів створюють класифікації емоційної лексики.

На нашу думку, більш детальною є класифікація, запропонована Л. Г. Бабенко, згідно із якою виокремлено шість граматичних класів лексики, на позначення емоцій:

- емотивні дієслова, що виражають стан, ставлення та зовнішній прояв емоцій;
- емотивні іменники, що означають емоційний стан, дію або називають особу, на яке направлено почуття;
- емотивні прикметники, які містять комбінацію значень, що передають емоційне ставлення та виражають емоційний стан;
- емотивні прислівники, які орієнтуються на стан, емотивні дії та ознаки;

- емотивні вигуки [5, с. 73].

Однією із найважливіших функцій, які реалізуються в актах комунікації, є передача оцінного відношення до певних явищ і фактів реальної дійсності. Такі різні види оцінок й емоцій суб'єктів мовлення виступають засобом увиразнення мовлення.

Для комунікації характерно не тільки використання невербальних засобів комунікації, але й мовних засобів експресивного стилю.

На нашу думку, визначення поняття «експресія» як виразно-зображальні властивості мовлення, які відрізняють його від звичайного, стилістично нейтрального, роблять мовленнєві засоби емоційно забарвленими, – найбільше відображає його зміст [6, с. 11].

Експресія майже завжди є частиною значення емоційно-експресивних слів і широко застосовується авторами для посилення ефекту впливу на читачів.

Значення експресії дуже велике, адже її мова впливає на масову свідомість суспільства, пропагує різні ідеї, викликає емоційну реакцію у слухачів та одночасно містить заклик до якихось дій або вчинків.

Виділяють наступні види експресивного стилю:

- урочистий;
- офіційний;
- фамільярний;
- іронічний;
- сатиричний;
- інтимно-ласкавий [41].

Для додання мові емоційності використовують спонукальні, питальні, окличні речення, риторичне запитання.

Основними засобами емоційного впливу є слова з емоційно-експресивним забарвленням, нейтральні слова з емотивними конотаціями, різні емоційно-експресивні граматичні форми, специфічні синтаксичні

конструкції, емотивні висловлювання. Загальну емоційно-оцінну тональність тексту можуть посилювати крилаті фрази, метафори, алегорії, фразеологізми.

Таким чином, автор за допомогою різних засобів емоційного впливу намагається встановити контакт зі слухачем, сформулювати його оцінку подій. За допомогою даних засобів автор замінює пряму оцінку непрямою [14].

Враховуючи, що італійці належать до однієї з емоційних націй, не можна уявити їх мову без емотивної лексики, зокрема без номінативних речень, вигуків, звертань, вокативів як розмовних елементів. Вони виконують важливу роль на різних етапах мовленнєвого спілкування.

Розглянемо наявні в італійській мові номінативні речення як частину емоційно забарвленої лексики, що служить способом передачі емоційного стану автора. Саме до номінативних речень вдається мовець, виражаючи своє ставлення до подій або даючи їм оцінку. Вони використовуються для вираження позитивних почуттів, таких як яких інтерес, радість, подяка, похвала та самопохвала, а також відображення негативних почуттів та емоцій мовця: сум, гнів, відраза, презирство, страх, сором, збентеження та провина, обурення, нарікання, жаль, вибачення, докір, осуд та інші.

Номінативним вважається будь-яке стверджувальне, наказове, питальне чи окличне речення, предикація якого виражена без використання дієслова [23].

Номінативне речення – це односкладне речення, головний член якого за формою збігається з підметом та виражений іменником або іншою субстантивованою частиною мови в називному відмінку [37].

Для італійських блогерів, наприклад, характерне використання номінативних речень, навіть інформативного характеру, які часто містять в собі елементи сарказму, висловленого його автором як реакцію на повідомлюване.

В італійській лінгвістиці відсутня чітка семантико-синтаксична класифікація номінативних речень. За метою висловлення їх поділяють на розповідні, питальні, спонукальні та окличні речення [45].

В італійській мові вони частіше зустрічаються в ролі емоційного підсумку всієї попередньої розповіді і служать для висловлення особистої точки зору автора. Номінативні речення можуть бути видалені без будь-яких змін у семантиці та синтаксичній структурі загального цілого, оскільки вони інтегруються в структуру тексту і не вступають в жоден синтаксичний зв'язок з іншими його елементами.

Відмінним в італійській та українській лінгвістиці є формальне визначення головного члена в цих реченнях. В італійській мові відсутня морфологічна категорія відмінка, тому неможливо стверджувати, що основною особливістю головного члена номінативного речення є називний відмінок, на відміну від української, де за наявності парадигми відмінкових форм головному члену речення притаманний саме називний відмінок [45].

Безпосереднім виразником людських емоцій виступають вигуківі слова. На думку Л. К. Парсієвої, саме вигуки є найвиразнішим представником емотивної лексики. Дослідниця виділяє відмінності їх серед інших мовних одиниць: незвичне фонетичне оформлення, семантико-стилістичні особливості та специфічна функція мови [45].

Особливістю вигуків можна назвати їхнє типове вживання в прямій мові.

На думку Д. Провенцал, вигуки мовець використовує в розмові для того, щоб встигнути висловитися, бо в розмовній мові перехід від думки до слова відбувається дуже швидко [28].

Правильний переклад вигуків дає можливість зрозуміти, які саме емоції відчуває мовець, в залежності від ситуації, тому важливо коректно інтерпретувати емоції та асоціації, які містяться в мовленнєвому акті.

Основні труднощі при перекладі вигуків виникають через їх багатозначність та нечіткість їх смислу, оскільки вигуки не називають, а лише позначають емоції або почуття. Італійські вигуки мають різний смисл, якщо вимовляються з різною інтонацією або в іншому контексті. Вони можуть вживатися на початку, всередині та в кінці фрази.

Тому при перекладі вигуків слід враховувати ситуацію спілкування, контекст, у якому вживається вигук, ступінь емоційного забарвлення речення. Основним критерієм вибору прийому перекладу повинен бути ступінь еквівалентності перекладеного речення [12, с. 53].

Враховуючи те, що більшість вигуків у своїх мовних варіантних значеннях (а частина вигуків і в інваріантному) висловлюють емоційні або вольові реакції суб'єкта на явища об'єктивної дійсності, визначити їх значення поза контекстом не є можливим. Як приклад, це такі вигуки, як «ah», «oh», «uh», «accidenti», «Cristo», «Dio».

Вигуки, що виражають волевиявлення людини, мають більш точне значення, але в деяких випадках вони можуть мати протилежні значення. Так, «dai» може позначати або заклик припинити якусь дію чи, навпаки, спонукання до його здійснення, «via» може позначати або вимогу до співрозмовника негайно піти, або пропозицію припинити або почати розмову на цю тему.

Крім того, серед італійських вигуків, крім первинних, є запозичені з інших мов та діалектизми, які увійшли до загальноіталійського словника. До таких вигуків можна віднести, наприклад, «Diowalzer"boia» (характерні для діалектів Емілії-Романьї), «belin» (Лігурія). Отже, вони також є джерелом поповнення загальноіталійської лексики [27, с. 56].

Залежність значення вигуку від інтонації можна розгледіти на прикладі вживання вигуку «eh». Якщо він використовується з питальною інтонацією, це свідчить про те, що слухач не зовсім розуміє суть справи і просить роз'яснень: *Eh? Che hai detto?*

У певному контексті вимовлене повільно, зі зниженою інтонацією «eh» може означати небажання відповідати на задане запитання або пропозицію змінити тему розмови. «Come и andata l'rappresentazione? Eh...» [27, с. 56].

Поведінці італійців як емоційній нації притаманне комічне – те, що викликає сміх. Комічне передбачає розвинуте почуття гумору. Це риса людського спілкування, в якому особистість чи група людей висловлюють

своє сміхове ставлення до суспільних явищ, заперечуючи їх (основа сатири) або проблематизуючи (гумор, іронія) [25].

Відмінною рисою італійців найчастіше є використання іронічного тону у висловлюваннях як впливу на читача або слухача та прояву індивідуальності. Серед способів емоційної експресії виділяються також іронія та сарказм, які притаманні італійцям завдяки відмінному розвиненому почуттю гумору і відвертості. В Італії кажуть: «якщо хочеш гарно пожартувати, посмійся над собою».

Іронія (грец. εἰρωνεία – глузування, удавання) – спосіб вираження думки, коли слово чи висловлювання контекстуально набуває значення, протилежного буквальному змісту. Зміст іронії здебільшого не в самому висловлюванні, а в контексті, інтонації, стилі [25]. Так, іронія може виражатися від доброзичливого жарту до засудження.

Іронія втілюється різними способами, відмінними за формою, змістом та функціями в різних країнах. Т. А. Казакова вважає доцільним дотримання наступних правил перекладу іронії.

1. Повний переклад із незначними лексичними або граматичними перетвореннями використовується тоді, коли це дозволяють як словесний, так і граматичний склад іронічного висловлювання в оригінальному тексті та якщо соціально-культурні асоціації в мовах оригіналу та перекладу збігаються.

2. Розширення вихідного іронічного обороту використовується, коли сенс іронічного висловлювання не є очевидним та зрозумілим для представників іншої культури.

3. Антонімічний переклад застосовується тоді, коли прямий переклад ускладнює перекладну структуру через відмінності граматичних або лексичних норм.

4. Додавання смислових компонентів використовується тоді, коли при перекладі важливо зберегти вихідні лексико-граматичні форми в умовах інформаційної недостатності аналогічних форм в мові перекладу.

5. Культурно-ситуативна заміна вживається в тих випадках, коли пряме відтворення способу вираження іронії неможливо, але сама іронія повинна бути передана, оскільки вона є частиною авторського способу вираження [26, с. 273-293].

При перекладі іронії перекладач повинен бути обізнаним із ситуацією мовлення, розуміти тему розмови, переклад якої він здійснює, а також вплив перекладеного матеріалу на реципієнта, не знайомого з культурними особливостями країни мовця.

Сарказм відрізняється від іронії навмисно агресивною спрямованістю. Він є вищим ступенем іронії. Сутність сарказму не обмежена лише високим ступенем глузування та викриття, а полягає, передусім, у співвіднесенні двох інформаційних планів – імпліцитного та експліцитного. Сарказм, на відміну від іронії, не характеризується спокійним відношенням до предмету зображення або ж грою з ним. Сарказм вирізняється тоном обурення. Таким чином, можна зробити висновок, що сарказм співвідноситься з агресією, а іронія – ні [47, с. 43].

Гумор відносять до емоційних засобів мови, тобто до «такого емоційного забарвлення слів, яке виникає в розумі співрозмовників під впливом вираженого даним словом поняття. Гумористичне або жартівливе забарвлення викликає у адресата веселий або поблажливий сміх...» [47, с. 40-58].

До ознак італійського гумору можна віднести висміювання нісенітниць, експліцитність, невлучні перебільшення, гра слів.

Сприйняття іншомовного перекладеного матеріалу може дуже сильно варіюватися під впливом перекладу і навряд чи завжди буде відрізнятися від реакції початкової цільової аудиторії [47, с. 44].

Жарти італійців частково побудовані на використанні сленгових висловлювань та діалектних слів. Але вони зрозумілі лише тим, хто гарно знає мову, культуру та менталітет італійців.

Гумор та самоіронія у відеоблогах є також додатковим засобом залучення аудиторії та компенсують відсутність прямого контакту блогера з глядачами.

З метою надання тексту підвищеної емоційності блогери іноді використовують ненормативну лексику для демонстрації своєї розкутості і незалежності. Таким чином, вульгарні, просторічні слова часто виражають спонтанну мовленнєву реакцію особи на несподівану, здебільшого неприємну ситуацію.

Ненормативна лексика є частиною лайливої лексики різних мов і включає переважно неввічливі, вульгарні та лайливі, брутальні вислови. Її використання має визначені національні, культурні, та соціальні ознаки, тому ненормативна лексика суттєво відрізняється в різних культурах та соціальних групах. У більшості країн існують обмеження щодо використання такої лексики у публічному житті, у ЗМІ тощо [49, с. 152].

Одна зі стратегій класифікації ненормативної лексики визначає її склад як набір соціолектів (сленг, жаргон, аргі, просторіччя) та стилістично зниженої лексики (вульгаризми, лайлива, обценна лексика, мат, дисфемізми, суржик, також сюди можна віднести евфемізми) [49, с. 152].

Ненормативна лексика вживається переважно у розмовній мові, іноді у жартівливій формі. Наприклад, *vai a quel paese* – «забирайся далеко», *deficiente* – «телепень», *bastardo* – «покидьок», *iena* – «шакал» (підла людина), *maiale / Porco* – «свиня», *leccaculo / leccchino* – «підлабузник».

Серед прикладів «грубішої» лексики можуть використовуватися вислови: *Cazzo!* – «Чорт!», *Che cavolo / caspita / mannaggia / accidenti* – «Чорт забирай!», *avere le palle piene / avere i coglioni pieni di qualcosa* – бути дуже втомленими від чогось, *battere* – займатися проституцією, *che cazzo* – «якого біса», *coglione* – «йолоп» або «дурень», *farsi le seghe/pippe mentali* – займатися дурницями, *essere inculati / rimanere inculati* – «залишитися в дурнях», *puttana / Mignotta / Troia / Zoccola / Baldracca* – жінка легкої поведінки та ін. [20].

Висновки до розділу 2

Лінгвокультурний аспект – один із найскладніших перекладацьких аспектів. Як доводять приклади, національно-культурний зміст лексики відіграє важливу роль у прикладному мовознавстві, при перекладі, у практиці викладання та вивченні мови [34].

Можемо зробити висновки про те, що у лінгвістичній теорії емоція й оцінка нерозривно пов'язані і виконують функцію передачі емоційного стану мовця.

Досягненні адекватності при перекладі залежить від обраної стратегії та перекладацької операції. Під перекладацькими операціями розуміють підстановку, трансформацію та засоби перекладу безеквівалентної лексики. Вони здійснюються на лексичному, стилістичному, морфологічному, синтаксичному, семантичному та інших рівнях. Серед найпоширеніших прийомів перекладу виділяють лексичні, граматичні, лексико-граматичні та технічні трансформації, які містять різноманітні способи перекладу.

Діалектизм в Італії є особливою ознакою італійської мови. Значна кількість діалектів італійської мови впливає на зміни та розвиток мови. Деякі діалекти з часом трансформуються та асимілюють лексику італійської мови, внаслідок чого відбувається їх взаємозближення і підвищується ступінь їх розуміння. В іншій ситуації сильний вплив італійської мови на діалекти є найважливішою причиною їх поступового зникнення.

Поява нових об'єктів, засобів комунікації, явищ оточуючого середовища спричиняє виникнення нових слів – неологізмів. Серед прийомів перекладу неологізмів найбільше застосовують пропуск, заміну одного іншим, коментування неістотних ознак. Італійські неологізми поступово почали «укорінятися» і стали невід'ємною частиною сучасної італійської мови, збагативши її лексичні та морфологічні можливості.

Роль запозичень у різних мовах неоднакова і залежить від конкретних умов розвитку кожної мови. Запозичення значною мірою впливають на

збагачення словникового складу мови. Вони виражають зв'язки народів у різні періоди історії, а в лінгвістичному плані не лише розширюють словниковий склад мови, але й деякою мірою впливають на всю мовну систему, яка збагачується афіксами, аналітичними словосполученнями тощо.

Більшість запозичень прийшли в італійську мову з англійської, німецької, французької. Серед найбільш доречних прийомів перекладу запозичень використовуються транслітерація при наявності їх у мові перекладу і значення, як у мові оригіналу, або описовий переклад [24, с. 62].

Характерна для італійської розмовної мови емоційність виражена в емотивній лексиці. До емотивних одиниць відносять емотиви, афективи, конотативи, які є і засобами системи мови, і засобами висловлювання.

Для вираження емоцій у лінгвістиці використовують фонетичні, граматичні та лексичні засоби. Саме до номінативних речень вдається мовець, виражаючи своє ставлення до подій або даючи їм оцінку.

Одним із яскравим засобом виразності та представником емотивної лексики є вигук. Точний переклад вигуків дає можливість правильно зрозуміти емоцію, передану мовцем, тому врахування ситуації спілкування, контекст, у якому вживається вигук, ступінь емоційного забарвлення речення дуже важливі.

Слід зазначити про таку характерну для італійської нації рису, як використання комічного – елементів гумору та іронії. За їх допомогою вони здебільшого виражають своє ставлення до суспільних явищ.

Враховуючи, що до ознак італійського гумору можна віднести висміювання нісенітниць, невлучні перебільшення, гру слів, сприйняття іншомовного перекладеного матеріалу може дуже сильно варіюватися під впливом перекладу. Передача комічного в аудіовізуальному перекладі є однією з найбільш важких завдань. Найбільшу складність при цьому становлять культурно-ситуативні заміни. Значне відхилення при перекладі від оригіналу впливає на сприйняття та дещо спотворює комічний ефект,

проте іноді текст оригіналу майже неможливо перекласти без мінімальної зміни контексту.

Одним із найскладніших аспектів перекладу комічного є саме збереження іронічної складової тексту, а також збереження гармонічного поєднання лексичних та граматичних одиниць. Перекладач має визначати доцільний метод передачі іронії, а також бездоганно сприймати елементи комічного в тексті оригіналу для адекватної його передачі.

Підвищену емоційність розмовної мови передають лайливі слова – ненормативна лексика. У розмовній мові вони звичайно виражають спонтанну мовленнєву реакцію особи на несподівану, здебільшого неприємну ситуацію. У мові блогерів такі слова зустрічаються нечасто. Це пояснюється існуючими обмеженнями щодо використання такої лексики у публічному житті.

Отже, емотивну лексику розуміють не тільки як емоційну лексику, але й як семантичну властивість слова виражати семантику емоцій.

РОЗДІЛ 3. ПЕРЕКЛАД РОЗМОВНИХ КОНСТРУКЦІЙ НА МАТЕРІАЛІ ІТАЛІЙСЬКИХ БЛОГІВ

Casa Surace – це блог, який був створений у Неаполі у 2015 році групою друзів. Сьогодні він має більше 2 мільйонів підписників у Facebook та близько одного мільйона шанувальників у YouTube.

Блог є переважно комедійним проектом, який представляє цінності півдня та півночі Італії, розкриває стереотипи, які слід знищити, показує життя маленьких сіл, поведінку та стосунки між людьми, розповідає про кулінарні та інші звички та звичаї італійців. Ця інформація представлена у вигляді іронічних замальовок та відео, які зацікавили велику аудиторію та набули широкої популярності.

Casa Surace бере ідеї для відеороликів зі світу кіно й театру. На сьогоднішній день *Casa Surace* співпрацював із найважливішими національними та міжнародними брендами, опублікував роман під назвою «Quest'anno non scendo». У своєму блозі вони постійно досліджують світ всебічних розваг, в Інтернеті чи поза ним. Зроблені блогерами більше 250 відео залишаються актуальними завдяки, перш за все, спонтанності їхнього гумору.

Gordon – молодий італійський блогер, який створив свій канал на YouTube у 2014 році і вже здобув популярність у майже 400 тисяч підписників. Крім того, він розширює свою популярність на власних сторінках Facebook та Instagram. Мета його блогу – це передати емоції за допомогою простого відео. Він вважає себе авантюристом за професією, захопленим подорожами, культурою та емоціями.

Шляхом перевтілення у жіночий образ він у гумористичному жанрі розкриває жіночий характер та намагається зрозуміти їх та відтворити комічні ситуації, які трапляються у реальному житті.

У 2005 році автори продюсерської компанії *The Jackal*, серед яких Франческо Еббаста (режисер і автор), Чіро Пріелло (актор і автор),

Сімонє Рудцо (актор, автор і продюсер) і Альфредо Фелко (автор) створили канал на YouTube, метою якого був показ гумористичних замальовок. Свою роботу вони розпочали з пародій на короткометражні фільми. Зрозумівши величезний потенціал Інтернету, вони почали експериментувати на платформі YouTube та одразу зустріли великий успіх глядачів. The Jackal має всі найважливіші соціальні профілі. У YouTube простежуємо близько 800 тисяч підписників, в Instagram – більше 827 тисяч підписників, у Facebook їхня кількість сягає майже 2 мільйони.

Проаналізувавши та переклавши відеоролики трьох італійських блогерів, а саме: *Casa Surace, Gordon, The Jackal* (Додаток 1), ми виокремили наступні лінгвістичні особливості й описали використані нами трансформації та прийоми.

Фонетичний рівень

Спільним явищем для всіх блогерів є усічення останнього складу.

Оригінал	Переклад	Використані прийоми перекладу
<i>Gordon</i>		
Ciao, <u>amo'</u> ! Come stai?	Привіт, <u>сонце!</u> Як справи?	1) Усічення слова <i>amore</i> (кохання).
Magicamente le cose <u>si lavan'</u> da sole?	Магічним чином речі самі <u>перуться?</u>	Усічення дієслова. 2) Адаптація: <u>amo' – сонце</u> (використання пестливого звертання до подруги, притаманного українській мові)
<i>Casa Surace</i>		
Vabbè, mamma, ma io <u>so' curvy</u> .	Добре, мамо, але я <u>в тілі</u> .	1) Усічення дієслова <i>essere</i> (бути).
Mannaggia a te, mannaggia, due	Дідько б тебе побрав, два	Усічення закінчення <i>-e</i> у дієслів у формі інфінітиву.

chili di pasta in bianco mi hai fatto buttar' .	кілограми пасти без нічого змусив мене зробити .	2) Заміна частини мови: <u>curvy</u> – <u>в тілі</u> (прикметник – іменник з прийменником)
<i>The Jackal</i>		
Mi so' scordato. No, non la vo' . Ma quanto tempo ci vuole per <u>tipo</u> giocar' a pallone, il motorino? Corri! Corri! – Aspe'! Aspe'!	Я забув. Ні, я її не хочу . А скільки часу потрібно, щоб грати в м'яча чи кататися на мопеді типу? Біжи! Біжи! – Чекай! Чекай!	1) Усічення дієслова. 2) Переміщення: <u>tipo</u> – <u>типу</u> .

Вираз «*va bene*» у розмовному мовленні використовується у варіантах «*vabbè*» (злиття у комбінації з усіченням) та «*va be'*» (тільки усічення).

Оригінал	Переклад	Використані прийоми перекладу
<i>Gordon</i>		
Vabbè , <u>amo'</u> , dai!	Гаразд , <u>сонце</u> , проїхали!	1) Злиття <i>va bene</i> (<i>добре</i>), у <i>vabbè</i> . 2) Адаптація: <u>amo'</u> – <u>сонце</u> (використання пестливого звертання до подруги, притаманного українській мові)
<i>Casa Surace</i>		
Vabbè , non che l'ha presa...	Добре , не те щоб вона її прийняла...	1) Злиття <i>va bene</i> (<i>добре</i>), у <i>vabbè</i> .
<i>The Jackal</i>		

Va be' , ma non scriveva più nessuno.	Добре , але ж ніхто там не більше не писав.	1) Усічення <i>va bene</i> .
--	--	------------------------------

Окрім усічення останнього складу, спостерігається також явище афери, тобто усічення першого складу, у вказівному прикметнику «*questo*» та серед мешканців південної Італії у неозначених артиклях.

Оригінал	Переклад	Використані прийоми перекладу
<i>Gordon</i>		
Bene, comunque sentiamo <u>un po'</u> che <u>segno</u> è 'sto fenomeno?	Добре, як би то не було, послухаємо <u>ж</u> якого <u>знаку зодіаку</u> <u>цей</u> феномен?	1) Усічення <i>questo</i> (<i>цей</i>). 2) Заміна частини мови: <u>un po'</u> – <u>ж</u> (прислівник – частка) Експлікація: <u>segno</u> – <u>знаку зодіаку</u> .
<i>Casa Surace</i>		
<u>Ha fatto 'a macchietta!</u> Ricordati 'na cosa.	Він <u>розіграв</u> <u>спектакль!</u> Запам'ятай одну річ.	1) Афери (опускання складу на початку слова) в неозначених артиклях <i>un, una</i> . 2) Генералізація: <u>ha fatto 'a macchietta</u> – <u>розіграв спектакль</u> .
<i>The Jackal</i>		
E ci (chi) è 'sto numero?	І чий цей номер?	1) Графема <i>ch /k/</i> вимовляється як <i>/tʃ/</i> . Усічення <i>questo</i> (<i>цей</i>).

Діалектальна вимова спостерігається у *Casa Surace* та *The Jackal*, у той час коли у *Gordon* вимова більш наближена до *Lingua Standard* (стандартна італійська мова), що пояснюється регіоном проживання блогерів: *Casa Surace* – група блогерів родом з Півдня Італії, *The Jackal* – група блогерів, з різних частин Італії, включно з Півднем, *Gordon* – мешканець Мілану.

До прикладів діалектальної та регіональної вимови відносимо наступне:

Оригінал	Переклад	Використані прийоми перекладу
<i>Casa Surace</i>		
<u>Uè</u> , non mi dire che non ti mangi niente, eh?	<u>Ох</u> , тільки не говори, що ти нічого не їси, а?	1) Використання неаполітанського вигуку <i>uè</i> . 2) Адаптація: <u>Uè – Ох</u> .
E quando me lo <u>dici</u> a me?	І коли ти мені це <u>збиралася сказати</u> ?	1) Асиміляція приголосних <i>n+d</i> = <i>nn</i> , характерна для південних діалектів. 2) Конкретизація: <u>dici</u> – <u>збиралася сказати</u> .
Ma vedi comu capisce la lingua?	Але бачиш, як він розуміє мову?	1) У слові <i>come</i> змінюється закінчення на закриту голосну <i>u</i> .
<i>The Jackal</i>		
Che sta succedendo, Fru?	Що відбувається, Бро?	1) Усічення звертання <i>fratello</i> та зміна відкритої голосної <i>a</i> на закриту <i>u</i> .
All'improvviso s'è (all'improvviso) c'è 'sta signora che...	Несподівано з'явилася ця пані, яка...	1) Звук <i>/z/</i> змінюється на <i>/s/</i> . Літера <i>/c/</i> вимовляється як <i>/s/</i> . Усічення <i>questo</i> (<i>цей</i>). 2) Конкретизація: <u>s'è (c'è)</u> – <u>з'явилася</u> .

Серед інших фонетичних особливостей нами виділено відсутність дифтонгу:

Оригінал	Переклад	Використані прийоми перекладу
<i>Gordon</i>		
Veni qua subito!	Ходи сюди но,	1) Відсутність дифтонгу <i>/ie/</i>

	швидко!	(<i>vieni</i>).
<i>Casa Surace</i>		
Che è un'emergenza chesta?	Та це що за терміновість така?	1) Графема <i>que</i> /kwe/ вимовляється як /ke/, тобто відбувається втрата дифтонгу <i>ue</i> .
<i>The Jackal</i>		
Chelli (quelli) a cui cresceva...	Ti , у кого ріс...	1) Графема <i>que</i> /kwe/ вимовляється як /ke/, тобто відбувається втрата дифтонгу <i>ue</i> .

Граматичний рівень

На граматичному рівні розмовному мовленню притаманне опущення як самостійних, так і службових частин мови:

Оригінал	Переклад	Використані прийоми перекладу
<i>Gordon</i>		
Tutto (è) chiaro, stellina?	Усе <u>зрозуміло</u> , зіронько?	1) Опущення дієслова <i>essere</i> . 2) Заміна частини мови: (è) <u>chiaro – зрозуміло</u> (прикметник – дієслово).
Comunque, ricordati che io non sono la tua serva, (hai) <u>capito?</u>	Отже, пам'ятай, що я не твоя служниця, <u>зрозуміло?</u>	1) Опущення допоміжного дієслова <i>avere</i> . 2) Зміна частини мови: (hai) <u>capito – зрозуміло</u> (особова форма дієслова – безособова форма дієслова).
Fammi vedere (il)	Дай мені	1) Опущення артикля перед

<p>suo profilo (su) Instagram. Io veramente non capisco, ce, ma (la) tua mamma ti ha insegnato qualcosa oppure proprio niente?</p>	<p>подивитися його профіль <u>в</u> Інстаграмі. Я насправді не розумію, твоя мама тебе чомусь навчила чи зовсім нічому?</p>	<p>іменником із присвійним прикметником. Опущення прийменника <i>su</i>. 2) Додавання: profilo (su) Instagram – профіль <u>в</u> Інстаграмі (відновлено опущений прийменник).</p>
<p>Niente! (A) cosa serve? Spiegami allora a che cosa serve?</p>	<p>Нічого! <u>Нащо</u> він потрібен? Поясни мені тоді нащо він потрібен?</p>	<p>1) Опущення прийменника <i>a</i>. 2) Додавання: (A) cosa serve? – <u>Нащо</u> він потрібен? (відновлено опущений прийменник).</p>
<p>Le uniche farfalle che <u>vanno bene</u> sono <u>quelle (con)</u> pane (e) prosciuto e basta.</p>	<p>Єдині <u>нормальні</u> метелики – це <u>з</u> хлібом <u>та</u> прошутто й все.</p>	<p>1) Опущення сполучників <i>con</i> та <i>e</i>. 2) Зміна частини мови, що спричинила зміну синтаксичної структури речення: <u>vanno bene</u> – <u>нормальні</u> (дієслово – прикметник, присудок – означення). Виключення вказівного займенника <u>quelle</u>. Додавання: (con) pane (e) prosciuto – <u>з</u> хлібом <u>та</u> прошутто (відновлено опущені сполучники).</p>
<i>Casa Surace</i>		
<p>Tutti a tavola, che (è) quasi pronto.</p>	<p>Усі за стіл, бо <u>вже</u> майже готово.</p>	<p>1) Опущення дієслова <i>essere</i> (<i>бути</i>).</p>

		2) Додавання: <u>вже</u> .
<i>The Jackal</i>		
(È) <u>eccessivo</u> .	Це <u>перебір</u> .	1) Опущення дієслова <i>essere</i> . 2) Зміна частини мови: <u>eccessivo</u> – <u>перебір</u> (прикметник – іменник).
Eh va be', (hai) <u>esagerato!</u>	Ей, добре, але ти <u>перебільшуєш!</u>	1) Опущення дієслова <i>avere</i> .
Bambini, (andate) <u>tutti in cameretta!</u>	Діти, (<u>йдіть</u>) до дитячої кімнати!	1) Опущення дієслова <i>andare</i> .
No, io manco (il) <u>primo</u> .	Ні, в мене й першого немає.	1) Опущення артикля.
È nella stanza (dei) <u>giochi</u> .	Він в <u>ігровій</u> кімнаті.	1) Опущення артикульованого прийменника. 2) Заміна частини мови: stanza (dei) <u>giochi</u> – <u>ігровій</u> кімнаті (іменник – прикметник).

Також характерним явищем є допускання граматичних помилок з точки зору Lingua Standard.

Оригінал	Переклад	Використані прийоми перекладу
<i>Gordon</i>		
Puoi <u>escerci</u> (uscirci) solo <u>un secondo</u> ?	Можеш <u>вийти на хвилинку?</u>	1) Використання дієслова у теперішньому часі третьої особи однини замість інфінітиву. 2) Адаптація: <u>un secondo</u> – <u>на</u>

		<u>хвилинку</u> (оскільки в українській мові частіше використовується «на хвилинку», ніж «на секунду»).
Quindi mi devo pure accontentare, fare pure in fretta per vivere <u>in felice</u> perché tu hai deciso di <u>fidanzarti</u> !	Отже й маю ще й задовольнятися тим, що є, ще й зробити це поспіхом, щоб жити <u>щасливо</u> , бо ти вирішила <u>завести собі хлопця</u> !	1) Використання прийменника <i>in</i> . 2) Заміна частини мови: <u>in felice</u> – <u>щасливо</u> (прикметник з прийменником – прислівник). Експлікація: <u>fidanzarti</u> – <u>завести собі хлопця</u> .
<i>Casa Surace</i>		
Vabbè, tu mangia scaurato, se no chi ti piglia a te ? Chi me lo doveva dire a me oggi?	Добре, але ти їж варене, а то хто ж <u>тебе</u> такого візьме? Хто б мені це сказав сьогодні?	1) Використання прямих та непрямих займенників. 2) Додавання: <i>ti ... a te</i> – тебе <u>такого</u> (зادля збереження акценту й емоційності).
Me la stavi uccidendo, me la stavi.	Ти <u>мою бабусю</u> убивав, ти її убивав.	1) Зайве використання непрямого займенника задля більшої емоційності. 2) Заміна частини мови: <u>me la</u> – <u>мою бабусю</u> (займенники – присвійний прикметник з іменником для передачі емоційності й акценту «саме мені, мою»)
<i>The Jackal</i>		
Е a me <u>che me ne fo</u> '?	А мені, а мені <u>яке до цього діло</u> ?	1) Використання прямих та непрямих займенників.

		2) Експлікація: <u>che me ne fo' – а мені яке до цього діло.</u>
--	--	--

До прикладів граматичних особливостей регіонального та діалектального мовлення у *Casa Surace* та *The Jackal* відносимо наступне:

Оригінал	Переклад	Використані прийоми перекладу
<i>Casa Surace</i>		
Vabbè, tu mangia scaurato, se no chi ti piglia a te?	Добре, але ти їж варене, а то хто ж тебе такого візьме?	1) В південних діалектах спостерігається вживання прийменника <i>a</i> перед прямим доповненням, яке представлене іменником чи займенником, що позначає живу істоту.
La bellezza ha infinite forme. Come <u>i ruoti</u> di mamma.	Красота має безліч форм. Як <u>паста</u> твоєї мами.	1) <i>Ruoti</i> – вид пасти у формі маленьких коліс. Іменник жіночого роду вживається у чоловічому роді: італ. <i>le ruote</i> – діал. <i>i ruoti</i> – укр. <i>коліса</i> . 2) Генералізація: <u>i ruoti – паста</u> .
Ricordati 'na cosa.	Запам'ятай одну річ.	1) Афереза (опускання складу на початку слова) в неозначених артиклях <i>un, una</i> .
<i>The Jackal</i>		
'Na banana 'n euro e dieci.	Один банан – один євро десять.	1) Афереза неозначеного артиклю <i>un/una/uno</i> є характерною рисою південних діалектів.

Серед інших граматичних особливостей розмовного мовлення нами виокремлено:

Оригінал	Переклад	Використані прийоми перекладу
<i>Gordon</i>		
Amo', ma le cose si fanno colla testa, eh?	Сонце, такі речі роблять головою, ага?	1) Артикульований прийменник <i>colla</i> , що зазвичай вживається без злиття <i>con la</i> .
<u>Се</u> , ti ricordi perché abbiamo lasciato l'ultimo? Guardalo, <u>се</u> , guardalo!	<u>Ну</u> , ти пам'ятаєш, чому ми кинули попереднього? Ти подивись на нього, <u>ну</u> , подивись!	1) Використання частки <i>se</i> у ролі слова-паразита. 2) Адаптація: <u>се</u> – <u>ну</u> (використання слова-паразита, відповідного даному контексту).
<i>Casa Surace</i>		
Mamma è arrabbiata perché si pensava che non mangiava, hai capito?	Мама злилася, бо думала, що вона не їсть нічого, розумієш?	1) Надання переваги зворотному дієслову <i>pensarsi</i> (<i>думати</i>), що є більш характерним для розмовного мовлення.
<i>The Jackal</i>		
Okay, ce ne dobbiamo andare .	Гаразд, нам треба піти.	1) Використання розмовного займенникового дієслова <i>andarsene</i> .
Ma è normale, <u>се</u> , non parla strano, è straniero.	Але це нормально, <u>ну</u> , він не дивно розмовляє, він іноземець.	1) Використання частки <i>se</i> у ролі слова-паразита. 2) Адаптація: <u>се</u> – <u>ну</u> (використання слова-паразита, відповідного даному

		контексту).
--	--	-------------

Лексичний рівень

Нами були виокремлені й проаналізовані деякі лексичні одиниці, притаманні розмовному мовленню, що мають інтерес з точки зору перекладу.

Розмовна лексика

Оригінал	Переклад	Використані прийоми перекладу
<i>Gordon</i>		
Sai, io ci credevo in noi, amore, io ci credevo veramente.	Знаєш, я вірила у нас, сонце, я дійсно вірила.	1) Використання розмовного займенникового дієслова <i>crederci</i> .
Non tornare a piangere da me, perché io non ci sarò .	Не приходь до мене плакатися, бо мене не буде поруч .	1) <i>Esserci</i> у розмовному мовленні має значення «бути поруч, допомагати»
<i>Casa Surace</i>		
Come l'ha presa, scusa?	Вибач, але як вона прийняла це?	1) Використання займенникового дієслова <i>prenderla</i> (сприймати).
Signora, io esco pazzo per la pasta!	Пані, я божеволію від пасти!	1) Використання розмовної фрази. 2) Заміна частина мови: <u>esco pazzo</u> – <u>божеволію</u> (дієслово з прикметником – дієслово.
No, io manco primo.	Ні, в мене й першого немає.	1) Використання розмовного прислівника.

Характерною рисою розмовного мовлення є також і запозичення, а саме англіцизми.

Оригінал	Переклад	Використані прийоми перекладу
----------	----------	-------------------------------

<i>Gordon</i>		
Ma tu <u>l'hai</u> <u>stalkerato</u> bene questo tipo, no?	Ти ж все <u>дiзналася</u> про цього типа, чи ні?	1) Англiцизм <i>stalkerare</i> (вiд англ. <i>stalk</i> – <i>переслiдувати</i>), утворений методом уподiбнення до приймаючої мови (закiнчення <i>are</i> , характерне для дiєслiв першої вiдмiни) має два значення: 1) переслiдувати когось та 2) знайти якомога бiльше iнформацiї про особисте життя людини через соцiальнi мережi. 2) Експлiкацiя: <u>l'hai stalkerato</u> – <u>дiзналася</u> .
Da quà ti entra, da là ti esce, <u>bro.</u>	Тобi в одне вухо влiтає, з iншого вилiтає, <u>бро.</u>	1) Використання англiйського звертання <i>bro</i> . 2) Транслiтерацiя: <u>bro</u> – <u>бро</u> (оскiльки в українській мовi цей англiцизм також використовується).
<i>The Jackal</i>		
Dimenticare di togliere la sveglia nel <u>week-end.</u>	Забути вимкнути будильник на <u>вихiдних.</u>	1) Англiцизм <i>week-end</i> (з англ. вихiднi). 2) У перекладi нами було вiрiшено використати українській вiдповiдник, оскiльки англiцизм «уїк-енд» у мовi перекладу зустрiчається рiдше.

Дiалектальна та рeгiональна лексика притаманнi *Casa Surace* та *The Jackal* перекладенi нами здебiльшого дослiвно.

Оригiнал	Переклад	Використанi прийоми перекладу
<i>Casa Surace</i>		
E meno male che <u>tengo</u> sempre pronto un pentolone di	Добре, що я завжди <u>тримаю</u> напоготовi	1) В пiвденних дiалектах часто використовується дiєслово <i>tenere</i> (<i>тримати</i>) у значенi <i>avere</i> (<i>мати</i>). 2) Дослiвний переклад: <u>tengo</u> – <u>тримаю</u> .

ragù, non si può mai saper'.	ГОТОВИЙ горщик з рагу, бо ніколи не знаєш (коли він знадобиться).	
Vabbè, tu mangia scaurato , se no chi ti piglia a te?	Добре, але ти їж варене , а то хто ж тебе такого візьме ?	1) Scaurato – варений. Дієслово <i>pigliare</i> в південних діалектах використовується у значенні <i>prendere</i> (брати) у стандартній італійській мові. 2) Дослівний переклад: <u>scaurato</u> – <u>варене</u> , <u>piglia</u> – <u>візьме</u> .
Vabbè, mamma, ma io so' curvy. – No, sei panzy .	Ну, мамо, я в тілі. – Ні, ти з животом .	1) Прикметник <i>panzy</i> утворено від <i>panza</i> , що у південних діалектах означає <i>pancia</i> (живіт). 2) Заміна частини мови: <u>panzy</u> – з <u>животом</u> (прикметник – іменник з прийменником).
<i>The Jackal</i>		
Mi son' andato dal fruttaiolo ...	Я пішов до фруктової лавки ...	1) Регіональна лексика: <i>fruttaiolo</i> замість <i>fruttivendolo</i> . 2) Модуляція: <u>fruttaiolo</u> – <u>фруктової лавки</u> (оскільки в українській мові частіше використовуємо назву місця, а не професію людини, яка та працює).

Оскільки розмовне мовлення здебільшого експресивне і окрім передачі інформації передаються й емоції, розмова зазвичай майорить емотивами (афективи, конотативи, експерсиви, стилістично знижена лексика). Варто відмітити, що найбільшу кількість емотивів виявлено у *Gordon*.

Серед конотативів можемо зазначити наступне:

Оригінал	Переклад	Використані прийоми перекладу
<i>Gordon</i>		
Vabbè, amo', dai! Tutto è bellissimo che vi amate.	Гаразд, сонце, проїхали! Все пречудово , що ви кохаєте одне одного.	1) Прикметник у найвищому ступені порівняння додає іронії.
Io conosco ben dieci modi per ucciderti faccendolo sembrare un incidente. Tutto chiaro, stellina ?	Я знаю аж десять способів вбити тебе, видаючи це за нещасний випадок. Усе зрозуміло, зіронько ?	1) Зменшувально-пестливе слово в агресивному контексті надає комізму ситуації.
Vene, comunque sentiamo un po' che segno è 'sto fenomeno ?	Добре, як би то не було, послухаємо ж якого знаку зодіаку цей феномен ?	1) Евфемізм <i>Fenomeno (явище природи)</i> використовується на позначення хлопця.
<u>Il nato-senza-mani</u> lo chiamavano!	<u>Той, що народився без рук</u> – так його називали!	1) Епітет, сарказм 2) Експлікація: <u>Il nato-senza-mani – Той, що народився без рук.</u>

До експресивів відносяться художні засоби, що збільшують образність і тим самим яскравіше виражають емоційність, наприклад метафори, порівняння, гіперболи, тощо.

Оригінал	Переклад	Використані прийоми перекладу
<i>Gordon</i>		
Tu <u>butti la bomba</u>	Ти <u>на мене це</u>	1) Метафора.

a mano così? Senza dire niente?	звалюєш ось так? Без попередження?	<i>Buttare la bomba a mano</i> – кидати ручну гранату. 2) Експлікація: <u>butti la bomba a mano</u> – не мене це звалюєш.
Lascia stare! Ma usciamo che cosa? Ma in tre usciamo ?	Забудь! Підемо гуляти як? У трьох підемо ?	1) Повтори.
Cosa faccio io? Il candelabro della Bella e la Bestia? Per cortesia! Ma dai!	Що я буду робити? Прикинуся канделябром з Красуні та Чудовисько? Даруйте! Годі!	1) Порівняння. 2) Додавання: <u>прикинуся</u> .
Pensavo fossimo , ce, come la stracciatella , la panna e il cioccolato misciati insieme .	Я думала, що ми як страчателла , вершки та шоколад змішані разом.	1) Метафора. Використання назв продуктів харчування для створення художнього засобу показує, що їжа для італійців має велике значення.
Perché io adesso mi dovrò fidanzare per forza, per stare dietro a voi, così dovremo fare le uscite a quattro. Però il mercato non è che offre granché .	Тому що я зараз буду вимушена знайти собі хлопці, щоб слідувати за вами, так ми будемо гуляти у чотирьох. Але ринок же не дуже багатий вибір дає.	1) Метафора
Amo', ma le cose si	Сонце, такі речі	1) Метафора

fanno colla testa, eh. Non perché segui le farfalle nello stomaco.	роблять головою, ага? Не тому що ти слухаєш метеликів у животі.	<i>Avere le farfalle nello stomaco</i> – мати метеликів у животі, тобто закохатися.
Le uniche farfalle che vanno bene sono quelle pane prosciuto e basta.	Єдині нормальні метелики – це з хлібом та прошутто й все.	1) Порівняння. <i>Farfalle</i> – це різновид італійської пасти у формі метеликів.
<u>Da quà ti entra, da là ti esce</u> , bro. (показує на вуха)	Тобі <u>сюди влітає, а звідси вилітає</u> , бро.	1) Фразеологізм. 2) Заміна реалії.
Posso sapere come ti lavi la faccia? Ma ti chiamavano “ Rio delle Amazzoni ” da piccolo?	Я можу дізнатися як ти вимиваєшся? Може тебе в дитинстві називали річкою Амазонкою?	1) Іронія
Ma ti lavi la faccia o fai la danza della pioggia?	Ти вмиваєш обличчя чи танцюєш танець дощу?	1) Іронія
Senti, il principino sul pisello , guarda che ho appena pulito tutta la casa.	Слухай но, принц на горошині , я тільки но вимила увесь будинок.	1) Іронія
Ce, <u>si dimentica le cose dal naso alla bocca!</u> Ma incredibile!	В нього <u>куряча пам’ять!</u> Неймовірно!	1) Фразеологізм <i>Non ricordare dal naso alla bocca</i> – мати дуже погану пам’ять. 2) Заміна реалії.

Ti prego, Dio, dammi la pazienza, se mi dai la forza, io ammazzo!	Прошу тебе, Боже, дай мені терпіння, бо, якщо даси сили, я його вб'ю!	1) Гіпербола
Guarda che non c'è la fattucchiera della spazzatura che la butta!	Слухай, тут немає смітцевої феї , яка викидає сміття!	1) Іронія 2) Заміна частини мови: <u>della spazzatura</u> – <u>смітцевої</u> (прийменник з іменником на прикметник).
Comunque, ricordati che io non sono la tua serva , capito?	Отже, пам'ятай, що я не твоя служниця , зрозуміло?	1) Іронія
<i>Casa Surace</i>		
La bellezza ha infinite forme. Come i ruoti di mamma.	Красота має безліч форм. Як паста твоєї мами.	1) Порівняння <i>Ruoti</i> – вид пасти у формі маленьких коліс. 2) Генералізація: <u>i ruoti</u> – <u>паста</u> (в українській культурі паста не є настільки популярною стравою, тому для розуміння краще узагальнити, чим назвати певний вид пасти).
Ha fatto 'a macchietta!	Він розіграв спектакль!	1) Метафора. Macchietta (Макьєтта) – це комедійні номери вуличних артистів, що були популярні в період з кінця XIX ст. до початку XX ст. 2) Генералізація: <u>ha fatto 'a</u>

		<u>macchietta</u> – розіграв спектакль (оскільки такий вид театралізації чужий українській культурі).
<i>The Jackal</i>		
Ma noi non cadremo in questa trappola!	Але ми не впадемо в цю пастку!	1) Метафора
Bambino a bordo!	Дитина на борту!	1) Метафора

Стилістично знижена лексика у відео поділяється на знижені колоквіалізми, сленг та вульгаризми. Зважаючи на те, що вульгаризми виступають у ролі реалій, ми вирішили вдатися до заміни реалій вихідної мови реаліями мови перекладу відповідно до контексту. При перекладі вульгаризмів нами були використані більш нейтральні відповідники в українській мові, оскільки характер відео не є настільки грубим, аби вживати прямі відповідники італійських вульгарних слів. Варто зазначити, що для італійців така лексика не є настільки грубою й неприйнятною, як для нас.

Оригінал	Переклад	Використані прийоми перекладу
<i>Gordon</i>		
Ciao, amo' ! Come stai?	Привіт, сонце! Як справи?	1) Молодіжний сленг. <i>Amore</i> (кохання) використовується у ролі звертання не тільки між людьми, які знаходяться у любовних стосунках, а й як звертання до подруги. 2) Адаптація: <u>amo'</u> – <u>сонце</u> (використання пестливого звертання до подруги,

		притаманного українській мові)
Possiamo andarci a <u>fare uno sushino</u> io e te.	Можемо піти <u>на сусі</u> я і ти.	1) Сленгове слово на позначення виду діяльності утворено від назви страви «sushi». 2) Виключення дієслова <u>fare</u> (робити).
Ma ha un amico <u>figo</u> per me?	А в нього є якийсь <u>класний</u> друг для мене?	1) Сленг. 2) Заміна реалії: <u>figo – класний</u> .
An, non pubblica mai niente! Certo, brava, <u>cogliona</u> , brava, perché proprio vuol dire che nasconde tutto, allora complimenti!	Ах, він ніколи нічого не постить! Звісно, молодець ти, <u>дурепо</u> , молодець, бо ось це значить, що він приховує усе, отож мої вітаннячка!	1) Вульгаризм у комбінації із сарказмом задля збільшення експресії. 2) Заміна реалії: <u>cogliona – дурепо</u> .
Ma, donna, come <u>mi fai incazzare!</u>	Жінко, як же <u>ти мене бісиш!</u>	1) Вульгаризм. 2) Заміна реалії: <u>mi fai incazzare – ти мене бісиш</u> .
Ma <u>che cazzo</u> fai?	<u>Якого дідька</u> ти робиш?	1) Вульгаризм. 2) Заміна реалії: <u>che cazzo – якого дідька</u> .
Ma dove è finito <u>il troieggiare</u> tutti insieme?	Куди ділися наші <u>гульки</u> разом?	1) Вульгаризм. 2) Модуляція: <u>il troieggiare – гульки</u> . Субстантивоване дієслово <u>troieggiare</u> утворено від <u>troia</u> (жінка легкої поведінки), отже й позначає «шлятися». Однак з

		огляду на відсутність такого явища, як субстантивоване дієслово в українській мові, нами було вирішено замінити дану реалію й знайти схожий за значенням іменник.
Amo', certo che gliel'ha data , ce, dopo tre giorni.	Сонце, звісно я з ним переспала , після трьох днів же.	1) Вульгаризм. 2) Заміна реалії: gliel'ha data – я з ним переспала .
Ce, ti ricordi perché abbiamo lasciato l'ultimo? Perché era un caso umano .	Ти пам'ятаєш, чому ми кинули останнього? Тому що він був придурком .	1) Молодіжний сленг. 2) Заміна реалії: un caso umano – придурком .
Impara a tirare giù quella cazzo di asse!	Навчись вже опускати цю довбану кришку!	1) Вульгаризм. 2) Заміна реалії: cazzo di – довбану .
Non è che ti rompi coglioni , fai almeno queste due cose per cortesia! Non ti va bene così che ti rompo sempre i coglioni , vai, quella è la porta, vai!	Ні, ти не задовбаєшся , зроби хоча б ці дві речі, будь ласка! Тобі не підходить, що я тебе постійно дістаю , так йди, там двері, йди!	1) Вульгаризм. <i>Rompere i coglioni</i> – набридати комусь, діставати. 2) Заміна реалії: ti rompi coglioni – задовбаєшся, ti rompo i coglioni – дістаю .
Ce, non hai fatto un cazzo!	Та ти ж нічогоісінько не	1) Вульгаризм. 2) Заміна реалії: un cazzo

	зробив!	<u>нічогісінько</u> .
<i>Casa Surace</i>		
Ah, capuzzolone!	Ах, поганець!	1) Діалектальний вульгаризм, який, однак, не був нами знайдений у словниках та мережі Інтернет ніде, окрім даного відео. Можливо, ця лексична одиниця належить до місцевого діалекту авторів відео.
<u>Mannaggia a te, mannaggia,</u> due chili di pasta in bianco mi hai fatto buttar'.	<u>Дідько б тебе вхопив,</u> два кілограми пасти без нічого змусив мене зробити. (Біла паста – паста без соусу).	1) Вульгаризм. 2) Заміна реалії: <u>Mannaggia a te Дідько б тебе вхопив.</u> Виключення повторення слова <u>mannaggia.</u> Експлікація: <u>pasta in bianco – пасти без нічого.</u> Генералізація: <u>buttar' – зробити.</u>
<i>The Jackal</i>		
Ma <u>vaffanculo!</u>	<u>Йди лісом!</u>	1) Вульгаризм. 2) Заміна реалії: <u>vaffanculo – йди лісом.</u>
Ma <u>che cazzo!</u>	<u>Якого дідька!</u>	1) Вульгаризм. 2) Заміна реалії: <u>che cazzo – якого дідька.</u>
'Sto <u>stronzo!</u>	Цей <u>придурок!</u>	1) Вульгаризм. 2) Заміна реалії: <u>stronzo – придурок.</u>
Si è cagato sotto!	Він <u>обкакався!</u>	1) Знижений колоквиалізм.
E a me <u>che me ne</u>	А мені, <u>а мені яке</u>	1) Вульгаризм.

<u>fo'</u>	<u>до цього діло?</u>	2) Заміна реалії, експлікація: <u>che me ne fo' – а мені яке до цього діло.</u>
-------------------	------------------------------	---

Висновки до розділу 3

Фонетичні характеристики розмовного мовлення важко й майже неможливо передати у мові перекладу, оскільки вони обумовлені особливостями регіональної та діалектальної вимови, а використання українських діалектів спотворило б текст оригіналу й призвело до невірної сприйняття реципієнтам.

Деякі граматичні особливості можливо відтворити в українській мові, вдаючись до адаптації з використанням інших частин мови, а деякі, з огляду на правила української мови, не підлягають точному відтворенню. Такі риси граматики розмовного мовлення, що представлені у невірному вживанні артиклів, опущенні дієслів *essere* у ролі самостійного й допоміжного та *avere* в якості допоміжного, неможливо передати в українській мові, оскільки у мові перекладу відсутні артиклі, дієслова «бути» та «мати» не використовуються як допоміжні для творення минулого часу, як в італійській, а дієслово «бути» у самостійному значенні опускається. Опущення прийменників і сполучників в італійській мові недоречно в українській, оскільки від них залежить відмінок і закінчення іменників та прикметників у мові перекладу. Використання прямих і непрямих займенників одночасно в італійській мові можливо передати повторенням займенника чи додаванням «такий».

Лексичні особливості розмовного мовлення являють собою найважчий аспект при перекладі. Нейтральні розмовні лексичні одиниці передаються такими ж, зазвичай, словниковими відповідниками. Запозичення варто зберегти й передати транслітерацією, якщо вони наявні у мові перекладу й мають таке ж значення, як і в вихідній мові. Діалектальні й регіональні лексичні одиниці передаються відповідно до їх значення з деякими необхідними трансформаціями. Проте, передача емотивів стає викликом для перекладача, оскільки саме вони відіграють важливу роль у сприйнятті комедійних відео глядачем. Майже усі конотативи були перекладені

дослівно, однак з деякими художніми засобами, а саме метафорами й фразеологізмами нами було обрано стратегію заміни реаліями мови перекладу, де можливо. Художні засоби, пов'язані з італійськими реаліями, що не мають відповідника в українській культурі, були передані або генералізацією, або описовим перекладом, тобто експлікацією. Оскільки стилістично знижена лексика виступає у ролі реалій, вона передається здебільшого з адаптацією чи заміною відповідно до мови перекладу.

Кожен блогер має свою аудиторію й тематику, але ми можемо виокремити основні лексичні особливості, що забезпечують їм успіх і популярність:

1. Діалектальна й регіональна лексика. (Casa Surace, The Jackal).
2. Художні засоби. (Casa Surace, The Jackal, Gordon).
3. Сленг. (Gordon).
4. Вульгаризми. (Gordon).

ЗАГАЛЬНИЙ ВИСНОВОК

У результаті проведеного дослідження можна зробити наступні висновки:

1. З розвитком Інтернету виникли нові види інтернет-комунікацій, одним із яких є блогінг. Більшість дослідників інтерпретують *блогінг* як один із популярних та ефективних засобів соціальної та інтернет-комунікації. Простежено історію розвитку блогів – від онлайн-щоденників до вебсайтів. Виявлено характерні ознаки сучасного блогу, за якими він відрізняється від засобів масової інформації та традиційних вебсайтів. Аналіз специфіки функціонування блогів дозволив виявити функційні характеристики і визначити тематику сучасних блогів. Розкрито поняття «блогосфера» як сукупність усіх блогів та «блогер» як людина, яка веде блог.

Особливу увагу зацентовано на необхідності вивчення мовної етики блогів та дотримання ними певних етичних норм для досягнення успішної комунікації.

2. У роботі визначено механізми здійснення якісного перекладу італійської розмовної лексики. Дослідженню проблеми визначення понять «переклад» та «перекладацькі трансформації» присвячено багато праць перекладознавців та лінгвістів (О. В. Федоров, Н. К. Гарбовський, О. С. Ахманова, Л. С. Бархударов, В. Н. Комісаров, А. Д. Швейцер, Р. К. Міньяр-Білоручев, Я. І. Рецкер, А. М. Фітерман, Т. Р. Левицька, А. Д. Швейцер, М. Ледерер, В. С. Виноградов, Л. К. Латишев, Д. І. Ганич та І. С. Олійник та інші). Доведено, що ефективним засобом досягнення еквівалентності та адекватності при здійсненні перекладу є перекладацькі трансформації.

3. У дослідженні представлено класифікації трансформацій, запропонованих різними вченими. Серед найпоширеніших прийомів перекладу нами схарактеризовано лексичні, граматичні, лексико-граматичні та технічні трансформації, які містять різноманітні способи перекладу.

Установлено, що здійснення якісного та адекватного перекладу неможливе без правильно обраної стратегії та перекладацьких операцій.

4. Окрему увагу у роботі звернено на лінгвокультурний аспект діалекту в італійській мові. Як лінгвістична своєрідність Італії діалекти закріплюються в національній мові та викликають проблему двомовності носіїв мови. Встановлено, що основні класифікації італійських діалектів побудовані за географічним принципом. Під час дослідження виникла необхідність наголосити на важливості вивчення особливостей діалектної лексики. Враховуючи багаточисельність діалектів та поширення їхнього використання в розмовній італійській мові, вони створюють труднощі під час перекладу та потребують грамотного обрання варіантних відповідностей та трансформацій.

5. Виявлено, що активними у мові інтернет-ресурсів, а також в усному та писемному мовленні, є неологізми та запозичені слова. У роботі визначено їхні диференційні ознаки та особливості відтворення. Здійснення грамотного перекладу неологізмів передбачає не тільки знання їхніх структурно-семантичних характеристик та перекладацького аспекту, але й вільне володіння новими термінами. Аналіз свідчить, що вибір прийомів перекладу (транслітерація, описовий переклад, розшифрування значення та ін.) запозичених слів залежить від певних ситуацій та випадків, у яких вони використовуються.

6. У роботі висвітлено теоретичні засади дослідження лексичної вербалізації емоцій у перекладацькому контексті. Доведена роль емоцій у міжособистісному спілкуванні. Вивчено терміни «емотивність», «емотивна лексика», схарактеризовано емотивні одиниці (емотиви, конотативи, афективи та ін.), досліджені лінгвістами В. І Шаховським, В. М. Бойчук, А. А. Уфимцевою, О. О. Реформацьким, Л. Г. Бабенко та ін. Виявлено, що основними лексичними засобами емоційного впливу є слова з емоційно-експресивним забарвленням, нейтральні слова з емотивними конотаціями, різні емоційно-експресивні граматичні форми, специфічні синтаксичні

конструкції, емотивні висловлювання тощо. Розглянуто використання вигуків, номінативних речень, зниженої лексики як частини емоційно-забарвленої лексики та особливості їхнього перекладу.

7. У практичній частині для здійснення перекладу італійських блогів українською мовою та виявлення особливостей італійської розмовної лексики ми взяли відеоматеріали трьох італійських блогів: *Gordon* («Le frasi delle donne quando convivono!» та «Quando la tua migliore amica si fidanza»), *Casa Surace* («La fidanzata curvy», «Nonna vs stranieri»), *The Jackal* («Le 23 cose più stupide che puoi fare col telefono» та «La rimpatriata del liceo - quando i tuoi amici fanno i figli»). У ході аналізу виявлено лінгвістичні особливості на фонетичному, граматичному та лексичному рівнях, описано використані нами трансформації та прийоми.

8. З'ясовано, що на фонетичному рівні переклад італійської розмовної мови залежить від особливостей регіональної та діалектної вимови. Серед граматичних особливостей виявлено часткові відтворення точного перекладу шляхом адаптації з використанням інших частин мови, опущення допоміжних дієслів, невірне вживання артиклів, які відсутні у мові перекладу. Нехарактерним для української мови є опущення прийменників і сполучників в італійській мові, а також використання прямих і непрямих займенників одночасно. На лексичному рівні нейтральні розмовні лексичні одиниці передаються здебільшого такими ж словниковими відповідниками, запозичення варто зберегти та передати транслітерацією, а діалектальні та регіональні лексичні одиниці – з деякими необхідними трансформаціями. Переклад емотивної лексики, якою насичена мова оригіналу, здійснюється за допомогою художніх засобів та використання стратегії заміни реаліями мови перекладу або генералізації чи описового перекладу, а також адаптації чи заміни відповідно до мови перекладу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Алексеева И. С. Введение в переводоведение: Учеб. пособие для студ. филол. и лингв. фак. высш. учеб. заведений. Москва: «Академия», 2004. 352 с.
2. Алимов В. В. Теория перевода. Перевод в сфере профессиональной коммуникации: Учебное пособие. Москва: Едиториал УРСС, 2005. 316 с.
3. Антонова Л. Г., Лебедева Е. А. Теория коммуникации. *Верхневолжский филологический вестник*. 2015. № 2. 206 с.
4. Ахманова О. С. Словарь лингвистических терминов. Москва: УРСС, 2004. 608 с.
5. Бабенко Л.Г. Лексические средства обозначения эмоций в русском языке. Свердловск: Издательство Уральского университета, 1989. 184 с.
6. Баран Я. А. Фразеологія у системі мови: Автореф. дис. ... д-ра філол. наук: 10.02.15. / Ін-т укр. мови НАН України. Київ, 1999. 32 с.
7. Бархударов Л. С. Язык и перевод: Учебник. Москва: «Международные отношения», 1975. 240 с.
8. Белькова А. Е. Функционирование неологизмов в интернет-ресурсах: на материале сайта Noneme. Нижневартонск, 2018. 112 с.
9. Блог. URL: <https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%91%D0%BB%D0%BE%D0%B3> (дата звернення 19.09.2020).
10. Блогосфера URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%91%D0%BB%D0%BE%D0%B3%D0%BE%D1%81%D1%84%D0%B5%D1%80%D0%B0> (дата звернення 19.09.2020).
11. Бойчук В. Афективи як вербальні засоби вираження песимізму в сучасній англійській мові. *Науковий журнал*. 2015. № 3, С. 13-16.
12. Болдирєва Л. М., Сітко А. В. Переклад англомовних вигуків. *Фаховий та художній переклад: теорія, методологія, практика: матеріали V міжнародної науково-практичної конференції (Київ, 6–7 квітня 2012 р.)* / Київ: АграрМедіа Груп, 2012. С. 52 – 56.

13. Бразевич Д. С., Василенок В. Л., Герасимова А. Ю. Публичная коммуникация в блогосфере как коммуникативная интернет-технология. *Информационное общество и СМИ*. 2017. №1. С. 28 – 34.

14. Вигуки в італійській мові URL: https://ua-referat.com/%D0%92%D0%B8%D0%B3%D1%83%D0%BA%D0%B8_%D0%B2_%D1%96%D1%82%D0%B0%D0%BB%D1%96%D0%B9%D1%81%D1%8C%D0%BA%D1%96%D0%B9_%D0%BC%D0%BE%D0%B2%D1%96 (дата звернення 02.10.2020).

15. Videоблогинг как инструмент социальной коммуникации URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/videoblogging-kak-instrument-sotsialnoy-kommunikatsii> (дата звернення 20.08.2020).

16. Воскова І. В. Освіта впродовж життя. *Таврійський вісник освіти*. 2016. № 3 (55), 260 с.

17. Галкина-Федорук Е. М. Об экспрессивности и эмоциональности в языке: Сборник статей по языкознанию. Москва: Наука, 1958. 321 с.

18. Ганич Д. І., Олійник І. С. Словник лінгвістичних термінів. Київ: Вища школа, 1985. 360 с.

19. Гарбовский Н. К. Теория перевода: Учебник. Москва: Изд-во Моск. ун-та, 2004. 544 с.

20. «Гострі» слівця емоційних італійців: знати – обов’язково; вживати – за бажанням URL: <https://primalezione.com/gostri-slivtsya-emotsiynih-italiytsiv-znati-obov-yazkovo-vzhivati-za-bazhannyam/> (дата звернення 20.10.2020).

21. Долидович О. В. Об изучении итальянского языка в мире. *Роль женщины в развитии современной науки и образования: сборник материалов Международной научно-практической конференции* (Минск, 17-18 мая 2016 г.) / ред. И. В. Казакова и др. Минск: БГУ, 2016. С 618-620

22. Дмитрієв О. В. Словник: Італійсько-український. Українсько-італійський: Посібник для загальноосвіт. та вищ. навч. Закладів. Ірпінь: «Перун», 2003. 576 с.

23. Емотивний компонент у номінативних реченнях (на матеріалі італійського мас-медійного дискурсу) URL: <https://eprints.oa.edu.ua/3300/1/kundys.pdf> (дата звернення 02.10.2020).

24. Емотивні характеристики лексичних одиниць сучасної німецької мови. Науковий вісник кафедри ЮНЕСКО Київського державного лінгвістичного університету. Київ: Видавничий центр КДЛУ, 2008. С. 61-65.

25. Енциклопедія сучасної України URL: http://esu.com.ua/search_articles.php?id=4601 (дата звернення 10.10.2020).

26. Казакова Т. А. Практические основы перевода: Учебное пособие. Санкт-Петербург: «Союз», 2005. 320 с.

27. Карлова А. А. Системные и коммуникативные характеристики междоменной лексики современного итальянского языка: дис. ... канд. филол. наук: 10.02.05. Санкт-Петербург, 1999. 180 с.

28. К вопросу о междометиях современного итальянского языка URL: https://pgu.ru/upload/iblock/1aa/uch_2010_iv_00030.pdf (дата звернення 04.10.2020).

29. Класифікація перекладацьких трансформацій URL: <http://bukvar.su/jazykovedenie/page,2,216406-Kompleksnyi-harakter-perevodcheskih-transformaciiy-v-rasskazah-Edgara-Po.html> (дата звернення 20.10.2020).

30. Княжева Е.А. Перевод и переводческие трансформации: Учебное пособие для вузов. Воронеж: ВГУ, 2006. 55 с.

31. Комиссаров В. Н. Общая теория перевода: Учебное пособие. Москва: ЧеРо, 1999. 136 с.

32. Комиссаров В. Н. Современное переводоведение: Курс лекций. Москва: ЭТС, 2000. 192 с.

33. Комиссаров В. Н. Теория перевода: Учебник. Москва: Высш. шк., 1990. 254 с.

34. Лингвокультурный аспект в переводе URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/lingvokulturnyy-aspekt-v-perevode/viewer> (дата звернення 15.10.2020).
35. Лосева С. А. Неологизмы как предмет исследования в итальянском языке: сборник научных статей. Городно: ГрГУ, 2019. С. 818–822.
36. Лутовинова О. В. Коммуникативное пространство виртуальной языковой личности. Известия ВГПУ, 2012. №11. С. 59.
37. Мала філологічна енциклопедія URL: https://movoznavstvo.org.ua/index.php?option=com_attachments&task=download&id=453 (дата звернення 02.10.2020).
38. Место блоггинга в современном мире на примере сети «Instagram» URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/mesto-blogginga-v-sovremennom-mire-na-primere-seti-instagram/viewer> (дата звернення 20.09.2020).
39. Некоторые особенности видеоблога как жанр риторического дискурса URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/nekotorye-osobennosti-videobloga-kak-zhanra-ritoricheskogo-diskursa/viewer> (дата звернення 15.08.2020).
40. Носенко Э. Л. Особенности речи в эмоциональной напряженности. Днепропетровск: ДГУ, 1975. 179 с.
41. Оценочный компонент в языке итальянских СМИ URL: <https://nauchkor.ru/pubs/otsenochnyy-komponent-v-yazyke-italyanskih-smi-587d36345f1be77c40d58940> (дата звернення 02.10.2020).
42. Петрова О. В. Неологізми в сучасній італійській мові: структурно-семантичні характеристики та перекладацький аспект. *Філологія, педагогіка, психологія*. 2017. № 34. С. 258-263.
43. Поняття блогу, види блогів URL: <https://nechachaya.blogspot.com/2019/04/blog-post.html> (дата звернення 20.09.2020).
44. Попов А. А. Блоггинг как форма профессиональной журналистской коммуникации: автореф. дис. ... канд. фил. Наук: 10.01.10 / Тверской государственной университет. Тверь, 2013. 229 с.

45. Порівняльна характеристика номінативних речень в італійській та українській мовах URL: <http://eprints.zu.edu.ua/9535/1/51.pdf> (дата звернення 02.10.2020).
46. Проблема емоційної і емотивної лексики URL: <http://esnuir.cenu.edu.ua/bitstream/123456789/4147/1/Romanova.pdf> (дата звернення 04.10.2020).
47. Пропп В. Я. Проблемы комизма и смеха: монография. Москва: Искусство, 1976. 183 с.
48. Реформатський А. А. Введение в языковедение: Учебник. Москва: АСПЕНТ ПРЕСС, 1996. 275 с.
49. Терлак З. Незвичайний об'єкт лексикографічного опрацювання. *Сучасність*. 2010. № 2, С. 150 – 155.
50. Типы блогов и блогеров (классификация блогов), основные виды блогов – 8 стилей блогинга URL: <https://saitsamy.blogspot.com/2019/11/blogging-types-revealed.html> (дата звернення 20.08.2020).
51. Уфімцева А.А. Слово в лексико-семантической системе языка: Учебник. Москва: Наука, 1968. 272 с.
52. Черданцева Т. З. Отчерки по лексикологии итальянского языка: Учебное пособие для институтов и факультетов иностранных языков. Москва: Высш. школа, 1982. 184 с.
53. Шаховский В. И. Категоризация эмоций в лексико-семантической системе (на материале английского языка): дис. ... доктора филол. наук: 10.02.04 / Институт языкознания АН СССР. Москва, 1988. 402 с.
54. Языковые особенности интернет-коммуникации (на материале блогов) URL: https://knowledge.allbest.ru/languages/2c0a65625a3ac78a4d43b88421206c36_0.html (дата звернення 09.08.2020).
55. Avolio F. *Lingue e dialetti d'Italia*. Roma: Carocci, 2009, 126 с.
56. *Il dialetto nella didattica dell'italiano L2: riflessioni, esempi e proposte pratiche* URL: <http://italianoperstranieri.loescher.it/il-dialetto-nella-didattica-dell->

italiano-l2-riflessioni-esempi-e-proposte-pratiche.n7425 (дата звернення 15.09.2020).

57. Quando la tua migliore amica si fidanza URL: <https://www.youtube.com/watch?v=DWpvWj2g7dM&t=56s> (дата звернення 25.08.2020).

58. La Fidanzata CURVY URL: <https://www.youtube.com/watch?v=m0oLjF8pzpA&t=3s> (дата звернення 25.08.2020).

59. Le frasi delle donne quando convivono! Gordon URL: <https://www.youtube.com/watch?v=9DdmU73aMhE&t=51s> (дата звернення 15.08.2020).

60. Nonna vs Stranieri URL: <https://www.youtube.com/watch?v=sVIoAemsbEc> (дата звернення 02.08.2020).

61. The Jackal – La Rimpatriata del liceo – quando i tuoi amici fanno i figli URL: <https://www.youtube.com/watch?v=wIzUQjsRb-0&t=3s> (дата звернення 10.08.2020).

62. The Jackal – Le 23 Cose più stupide che puoi fare col telefono URL: <https://www.youtube.com/watch?v=wIzUQjsRb-0&t=3s> (дата звернення 04.08.2020).

63. YouTube URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/YouTube> (дата звернення 20.09.2020).

ДОДАТКИ

ДОДАТОК 1. Італійські блоги *The Jackal*, *Casa Surace*, *Gordon*

thejackal

The Jackal
858 тис. підписників

ВЫ ПОДПИСАНЫ

ГЛАВНАЯ ВИДЕО ПЛЕЙЛИСТЫ СООБЩЕСТВО КАНАЛЫ О КАНАЛЕ

Все видео ▶ ВОСПРОИЗВЕСТИ ВСЕ

The Jackal - Guarire da dipendenze da FILM e SERI... 377 тис. просмотров · 5 дней назад	The Jackal - Se il 2020 fosse andato BENE 998 тис. просмотров · 3 недели назад	The Jackal - COME ERAVAMO vs COME SIAMO 598 тис. просмотров · 4 недели назад	The Jackal - QUANDO devi SCEGLIERE che FOTO... 535 тис. просмотров · 1 месяц назад	The Jackal - L'ultimo giorno PRIMA dell'ESAME (feat... 783 тис. просмотров · 2 месяца назад

Casa Surace
994 тис. підписників

ВЫ ПОДПИСАНЫ

ГЛАВНАЯ ВИДЕО ПЛЕЙЛИСТЫ СООБЩЕСТВО КАНАЛЫ О КАНАЛЕ

Все видео ▶ ВОСПРОИЗВЕСТИ ВСЕ

IT nel 2020 18 тис. просмотров ·	Quando dici "SCENDO GIU" nel 2020 388 тис. просмотров · 3 недели назад	GLI STEREOTIPI IN ITALIA nel 2020 488 тис. просмотров · 3 недели назад	LA DOMENICA secondo NONNA 388 тис. просмотров · 3 недели назад	TECNOLOGICI vs NON TECNOLOGICI 488 тис. просмотров · 3 недели назад

PER CAPIRE LE DONNE BISOGNA METTERSI NEI LORO PANNI

GORDONREAL

Gordon
348 тис. підписників

ВЫ ПОДПИСАНЫ

ГЛАВНАЯ ВИДЕО ПЛЕЙЛИСТЫ СООБЩЕСТВО КАНАЛЫ О КАНАЛЕ

Все видео ▶ ВОСПРОИЗВЕСТИ ВСЕ

ma gli UOMINI quando MATURANO? - La Posta dell... 47 тис. просмотров · 2 недели назад	consigli utili per L'AMORE ai tempi del LOCKDOWN -... 54 тис. просмотров · 3 недели назад	Essere GELOSI della sua migliore amica è GIUSTO! 57 тис. просмотров · 1 месяц назад	LE RAGAZZE DURANTE I FILM HORROR - tu che tipo... 30 тис. просмотров · 1 месяц назад	A LEZIONE DI HEELS DANCE - prova a essere donna 104 тис. просмотров · 1 месяц назад